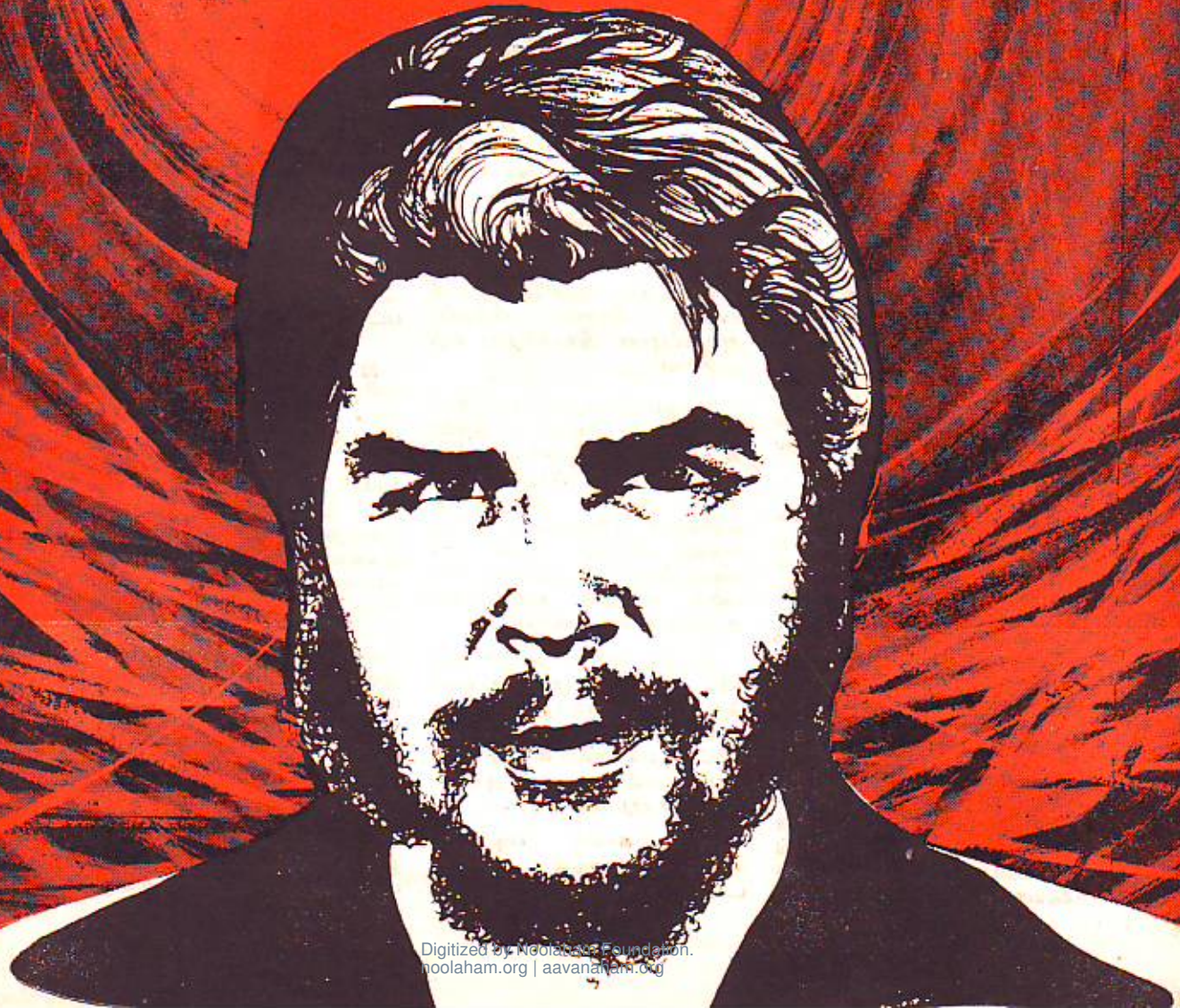

நட்புறவு

மௌனம்

மாகாண சபை:

சமரச தீர்வல்ல, ஒரு 'பிரச்சாரத் தீர்வு'

சமீப காலமாக 'சமரசத் தீர்வு' 'மாகாண கவுன்சில்' 'அதிகாரப் பகிர்வு' போன்ற விஷயங்களை நம்முடைய பத்திரிகைகள் பிரபலப்படுத்துகின்றன.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசாங்கத்திற்கும் தமிழர் விடுதலை கூட்டணி அமிர்தலிங்கத்துக்கும் இடையே நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளே இப்போது பத்திரிகை விஷயங்களாகி வருகின்றன.

சமரசத் தீர்வு மாகாணக் கவுன்சில் தொடர்பாக பல ஐயப்பாடுகளும், அபிலாசைகளும் ஈழவர்கள் மத்தியிலும் சரி, இந்திய மக்கள் மத்தியிலும் சரி நிலவி வருகிறது.

எனவே இந்தச் சூழ்நிலையில் சமரசத் தீர்வு பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை மக்கள் முன்வைப்பது நமது கடமையாகும்.

வட்ட மேஜை மாநாடு, மற்றும் திம்புப் பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்தது கடந்தகால நிகழ்வுகளாகும்.

இந்த சமரசப் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து மறுபடியும் சமரசப் பேச்சுக்கான ஜே.ஆரின் கோரிக்கைகளை போராடும் ஈழ விடுதலை இயக்கங்கள் நிராகரித்து வந்துள்ளன.

அமெரிக்காவின் நேரடி உதவியைப் பெறுவது, நவீன ஆயுதங்களைக்குறிப்பது இதன்மூலம் தமிழ் மக்களை அழித்தொழிக்கும் இராணுவ அட்டோழியங்களைப் புரிவது ஒருபுறம், மறுபுறம் சமரச நாடகமாடுவது ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு கைவந்த கலையாகும்.

இதே பாதையில் பழைய ஸ்டீட் இடத்திலிருந்து தொடருகின்ற ஒரு தொடர்ச்சியாகவே தமிழர் விடுதலை கூட்டணி, ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்கின்றன.

இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் மாகாண கவுன்சில்கள் கிடைக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் புதிய வாழ்வு கிடைக்கும் என்ற பிரச்சாரங்கள் அடிபடத் தொடங்கியுள்ளன.

இத்தகைய 'பிரச்சாரத் தீர்வை' செய்தித் தாள்களும், வெளியீடுகளும் முழங்கும்படி வைக்க ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்திடமிருந்து செயல்பட்டு வருகிற பின்னணியிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

தொடக்கம் முதலே இந்தச் சமரசத் தீர்வை விடுதலை அமைப்புகள் நிராகரித்து வந்துள்ளன.

இந்தப் பேச்சு வார்த்தையில் பங்கேற்கும் தமிழர் விடுதலை கூட்டணி தமிழ்பேசும் மக்களின் ஒட்டுமொத்த பிரதிநிதியாகவோ, அல்லது தமிழ்பேசும் மக்களின் தலைமையை குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்களாகவோ கருதமுடியாது என்பதை விடுதலை அமைப்புகள் அறிவித்து வந்துள்ளன.

இந்திய அரசு, தமிழர் விடுதலை கூட்டணி, ஸ்ரீலங்காவின் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசு ஆகிய முத்தரப்பு முயற்சி விடுதலை இயக்கங்களின் அறிவிப்பைச் சமாளிக்கும் நடவடிக்கையே என்பது புலனாகும்.

கடந்த காலப் படிப்பினைகளைக் கவனத்தில் கொண்டால் மாகாண கவுன்சில்

சமரசத்தீர்வு தமிழர் பிரச்சினைக் குரிய சரியான தீர்வாகாது என்பது தெளிவாகும்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும், ஜெயவர்த்தன அரசும் 'பேச்சு வார்த்தைகள்' நடத்தி சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள பிரேரணைகள் தற்போது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் முக்கியமான பகுதிகளை தகவலுக்காகவே தருகிறோம்.

அதிகாரப் பரவலாக்கம்: Decentralization of power) என்ற முறையில் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கி, தற்போது ஜெயவர்த்தனவால் 'அதிகாரப் பகிர்வு' (Devolution of power) என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப் பட்டுப் பிரேரணையாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜூலை, ஆகஸ்டுமாதங்களில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கும், ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் மிடையே நடந்த இரு சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தைகளில் 'வடக்கு கிழக்கு' மாகாணங்கள் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கூட்டணியின் மிக முக்கியமான கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப் பகுதிகளில் மாகாண சபைக்கான மிகக் குறைந்த அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இந்த இருபகுதி இணைப்பு அவசியமாகும்.

எல்லைகளை நிர்ணயிக்கும் குழுவின் பெறு பேறு, மாகாணங்களுக்கிடையேயான பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, மிகுதியான விடயங்கள், மாகாண ரீதியானதும் அமைப்பொத்ததுமான பிரச்சினைகள், சட்டம் ஒழுங்கு,

மாகாண சபையின் சட்ட வரையறை, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம், மாகாண கல்வி அதிகார சபையின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும், நிலம், நிலத்தீர்வை ஆகிய விஷயங்கள் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ள பிரேரணைகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.

எல்லைகளை நிர்ணயிக்கும் குழுவின் பெறுபேறு: ஸ்ரீலங்கா அரசினால் நியமிக்கப் பெறும் இக்குழு மாகாண சபை அமைக்கப்பட்டு 18 மாதங்கள் ஆனபின் சமர்ப்பிக்கப்படும் முடிவுகளுக்குப் பின்னரே மாகாண எல்லை வரையறுப்புகள் முழுமை பெறும். மிகுதியான விஷயங்கள்: (மாகாண சபைக்கான அதிகாரப் பட்டியலில் சேராதவை) எல்லா விவகாரங்களுக்கும் செயல்பாட்டுக்குமான தேசியக் கொள்கைகளையும், பாதுகாப்பு, தேசிய பாதுகாப்பு, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு புலனாய்வு (மாகாணப்பட்டியலில் உள்ளவை தவிர்த்த) அணுகுத்தி, அணுகுத்திசார்ந்த கனிப்பொருள் வளத்தின் உற்பத்தி, வெளி நாட்டு விவகாரம், அஞ்சல், தொலைத் தொடர்பு, வாணொலி தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் உயர்நீதி மன்றங்களுக்கான அமைப்பு விதிமுறைகள் தேசிய வரித் தொடர்பான நிதி, நீதிபரிபாலனக் கொள்கை, வெளி மூல வளங்களுக்கான சுங்கவரி, விமான நிலையம், விமானப் போக்கு வரத்து, இரயில்வே, தேசியப் போக்கு வரத்து, கப்பல், கப்பல் போக்கு வரத்து, ஜனாதிபதி, பாராளுமன்றம், மாகாணசபை உள்நாட்டு அதிகார சபை ஆகிய நிறுவனங்களுக்கான தேர்தல்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் தேசிய முக்கியத்துவம் கருதி நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்

கள் அத்துடன் இத்தகைய உயர் கல்வி, ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தராதரத்தை நிர்ணயம் செய்தல் ஆகிய இவை அனைத்தும் ஸ்ரீலங்கா அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவைகளாகும்.

மாகாணப் பட்டியல்: பொது ஜன ஒழுங்கு, போலீஸ் அதிகாரங்களை நிர்வகித்தல், (தேசிய பாதுகாப்பு அல்லாத மாகாணங்களுக்கான போலீஸ் அதிகாரங்களை நிர்வகித்தல்) ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட எந்த விதமான ஆயுதம் தரித்த படைகளையும் பயன்படுத்த முடியாது.

மாகாண ரீதியானப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை அமுலாக்கல், மாநகராட்சி மன்றங்கள் நகராட்சி மன்றங்கள், பட்டின சபைகள், தேசிய நெடுஞ்சாலைகள், நெடுஞ்சாலைகளுக்கிடையேயான பாலங்கள், இவற்றுக்கு இடையேயான படகு போக்கு வரத்துத் தவிர்த்த நகராலைகள் பாலங்கள் படகு சேவைகள், விவசாயம் விவசாய சேவை, கூட்டுறவு கிராமிய அபிவிருத்தி ஒரு மாகாணத்திற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்களுக்கிடையே செல்லும் நதிசுள் தவிர்த்த நீர்ப்பாசன சேவை, (குறிப்பு: தமிழர் வாழும் பகுதிகளான வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் தனி மாகாணத்திற்குட்பட்ட நதிகள் எதுவும் கிடையாது).

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்: நட்புறவுப் பாலம்
த. பெ. எண் 39
மதுரை
625002

பொதுவான பட்டியல்: (ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் மாகாண சபைக்கும் பொதுவான அதிகாரங்கள்) திட்டமிடல், திட்டத்தை வகுத்தல், தொடருதல் அதனை நடைமுறைப்படுத்தல், மாகாண மட்டத்திலான கொள்கைகளை வகுத்தல், அரச பிரத்யேக முதலீட்டு நிறுவனங்களை வரையறை செய்தல், கல்வி கல்வி சேவை உயர்கல்வி, புதிய பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவத்தலும் பராமரித்தலும், தேசிய வீடமைப்பும் நிர்மாணமும், உடைமைகளை கையகப்படுத்தலும் வழங்குதலும், விவசாயம் விவசாய சேவை சுகாதாரம், கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனம், மீன் பிடித் தொழில், கால்நடை பராமரிப்பு, தொழில் வழங்கல், சுற்றுலாப் பயணத்துறை.

மாகாண மந்திரி சபை: மாகாண ரீதியிலான மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப மாகாண சபைக்கு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை ஜனாதிபதி அறிவிப்பார்.

முதல் அமைச்சரை தலைமையாகக் கொண்ட அமைச்சரவை இருக்கும்.

மாகாண சபையானது ஒரு தலை வரையும் ஒரு துணைத் தலைவரையும் தெரிவு செய்யும். மாகாணசபை உறுப்பினர்களுடைய அதிகாரங்கள் மாகாண சபை சட்ட வரையறையால் வகுக்கப் பட்டிருக்கும்.

மாகாண சபையின் எந்தவொரு நடவடிக்கையும் ஒழுங்கீனமாகவோ - நடைமுறைக்கு மாருகவோ அமைந்திருத்தலாகாது.

அரசுக்குச் (ஸ்ரீலங்கா) சொந்தமான சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துமிடத்து வரி கிடையாது.

மாகாணங்களுக்கான ஆளுநர் நிர்வாகங்களை இலகுவாக்குவதற்கான வழிமுறைகளை வகுப்பார்.

ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் : அரசியல் அமைப்புச் சட்ட திருத்தங்கள், மாவட்டசபைத் தேர்தல்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு மாகாண சபைக்கும் ஒவ்வொரு ஆளுநர் இருப்பார்.

ஜனாதிபதியால் ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார். ஜனாதிபதியின் அனுசரணையோடு அவரது பதவிக்காலம், நியமனம் போன்றவைகள் Article 4 (B) வழி வரையறுக்கப்படும்.

ஜனாதிபதியோடு தொடர்பு கொண்டு ஆளுநர் பதவியை விட்டு விலகலாம்.

எந்த வேளையிலும் அல்லது அடிக்கடியும், ஆளுநர் மாகாண சபைக்கு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கலாம். அதே நேரம் எந்த வேளையிலும், அடிக்கடியும் ஒத்திப்போடலாம்.

அங்கத்தினரின் வருகையைப் பொறுத்துத் தேவையாயின் ஆளுநர், மாகாண சபையில் பேசலாம்.

முதலாவது கூட்டத் தொடரில் இருந்து ஐந்து வருடகாலமே மாகாண சபையின் பதவிக்காலமாகும்.

ஆளுநர் தமது விருப்பத்திற்கிணங்க, மாகாண சபை அங்கத்தினரில் ஒருவரை முதன் மந்திரியாக நியமிப்பார்.

முதன் மந்திரியைத் தலைமையாய் கொண்ட மந்திரி சபையில், கவர்னர் அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்த உதவியையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கலாம்.

மாகாண சபைக்கு பதிலளிக்கும் பொறுப்பை, அமைச்சரவை கூட்டாக ஏற்றுக்கொள்ளும்.

அமைச்சரவை - மாகாண சபையின் சட்ட-ஒழுங்கு-அமுலாக்கல் சம்பந்தமான சகல முடிவுகளையும் முதல் அமைச்சர் ஆளுநருடன் கலந்து பேசுவார்.

ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றம் இருக்கும்.

சட்டத்திற்கு முரணான நடவடிக்கையால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒருவருக்கு நீதி வழங்கும் உரிமை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு உண்டு.

சட்டம்-ஒழுங்கு : (ஸ்ரீலங்கா அரசின் பிரேரணைகளில் சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி குறிப்பிடுவது பொது ஒழுங்கு-போலிஸ் அதிகாரங்களை நிர்வகித்தலாகும்.)

ஸ்ரீலங்கா போலிஸ் படை இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. (அ) தேசியப் பிரிவு (விசேட பிரிவுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன)

(ஆ) ஒவ்வொரு மாகாணங்களுக்குமான மாகாணப்பிரிவு.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் போலிஸ் மா அதிபர் (I.G.P) தலைமை வகிப்பார்.

ஸ்ரீலங்கா போலிஸ் படை யின் தலைவரே (I.G.P.) மாகாணப் போலிஸ் படைக்கும் உரிய உயர் அதிகாரியாக இருப்பார்.

விசேஷப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய தேசியப் பிரிவில் I.G.P D.I.G. சீனியர் போலிஸ் சூப்பிரண்டெண்ட் (SSP) போலிஸ் சூப்பிரண்டெண்ட், உதவி போலிஸ் சூப்பிரெண்டெண்ட் (ASP) ஆகியோர் இருப்பார்.

மாகாணப்பிரிவானது DIGக்கு உட்பட்டிருக்கும். இப்பிரிவில்

உள்ள SSP, SP, ASP இவர்களுக்குள்ளடங்கிய ஏனையோரும் தேசிய பிரிவுக்கு உட்பட்டவர்கள்தான்.

மாகாண ரீதியில் A.S.P தலைமை இன்ஸ்பெக்டர், (CI) இன்ஸ்பெக்டர், சப் இன்ஸ்பெக்டர் (SI) சார்ஜண்ட், கான்ஸ்டபிள் ஆகியோர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.

ஆட் சேர்ப்பு :

தேசியப் பிரிவு ஆட்சேர்ப்புக்கும், மாகாணப் பிரிவினுள்ளவர்களுக்கான பதவி உயர்வுக்கும் தேசிய போலிஸ் ஆணைக்குழு ஒன்று நிறுவப்படும். இதில் I.G.P, ஜனாதிபதியின் ஆலோசனையுடன் பொது ஆணைக்குழு பிரதிநிதி ஒருவர், தலைமை நீதிபதியின் பிரதிநிதி ஒருவர் ஆகியோர் அடங்குவர்.

மாகாணப் பிரிவுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்கு மாகாண போலிஸ் ஆணைக்குழு ஒன்று நிறுவப்படும். இதில் மாகாண D.I.G. ஜனாதிபதியின் ஆலோசனையுடன் பொது சேவை ஆணைக்குழு, பிரதிநிதி, மாகாண முதலமைச்சர் ஆகியோர் அடங்குவர்.

மாகாண முதலமைச்சருடன் கலந்து I.G.P. D.I.G. ஜனியமிப்பார். I.G.P.க்கும் முதலமைச்சருக்கும் இணக்கம் காணப்படா விடத்து, ஜனாதிபதி முதலமைச்சருடன் கலந்து D.I.G.யை நியமிப்பார். ஏனைய போலிஸ் அதிகாரிகளின் தேசியப்பிரிவினை ஸ்ரீலங்கா அரசு நியமிக்கும் ஒவ்வொரு மாகாணப் பிரிவுக்குமுரியதை ஜனாதிபதியின் அனுமதியுடன் மாகாண நிர்வாகம் நியமிக்கும்.

மாகாணத்தினது வரையறைகள், மாகாண மக்கள்

தொகைக்கும், இது சார்ந்த ஏனைய பிரச்சனைகளையும் கணக்கிலெடுத்து வரையறுக்கப்படும். இக் கொள்கைகள் எல்லா மாகாணப் பிரிவுகளுக்கும் சீராக பிரயோகிக்கப்படும்.

தேசியப் பிரிவில் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள், S.I., A.S.P. போன்ற உத்தியோகங்களுக்கு ஆட்சேர்க்கப்படும் அதே வேளையில் மாகாணப் பிரிவு எல்லா பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள், S.I., மாகாண A.S.P. போன்ற வர்களை நியமிக்கும் எல்லாத் தேசியப் பிரிவிலும், மாகாணப் பிரிவிலும் கட்டமை புரியும் எல்லாப் பொலிஸ் உத்தியோகத்தரும் அந்தந்த மாகாணங்களிலுள்ள D.I.G.க்கு உத்தரவுப்படையும், ஆணைப்படி கட்டமை புரிய வேண்டும்.

பொது ஒழுங்கை நிர்வகிப்பதிலும், பொலிஸ் அதிகாரத்தினை நிர்வகிப்பதற்குமான மாகாண அதிகாரத்தினை நிலைநாட்டுவதற்கும் D.I.G. பொறுப்புடைய வராவார்.

ஒரு மாகாணத்தில் அலுசரகாலச் சட்டம் அமுலாக்கப்படும் பட்சத்தில் பொது ஒழுங்கையும் - சட்டத்தையும் நிலைநாட்டும் பொருட்டு தேசியப்பிரிவின் விசேட பிரிவுகளை அம்மாகாணத்திற்கு I.G.P. விரும்புமிடத்து அனுப்பலாம்.

மொழிகளின் தராதரம் பற்றி (போலிஸ்) : எல்லாத் தேசியப் பிரிவினதும், மாகாணப் பிரிவினதும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் குறிக்கப்பட்ட தராதரம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

ஸ்ரீலங்கா பொலிஸ் படை யில் சேவை புரியும் அனைவரும் அவரவர் தாய் மொழியில் தரா

தரம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். முதலாவது பதவி உயர்வுக்கு அவரது தாய் மொழி தவிர்ந்த ஏனைய ஒரு மொழியிலும் இரண்டாவது பதவி உயர்வுக்கு மூன்றாவது மொழியிலும் தேர்ச்சி அடைய வேண்டும்.

நிலம் - நிலத்தீர்வு :

தேசிய காணி ஆணைக்குழு ஸ்ரீலங்கா அரசானது, தேசிய அரசு காணிகளைப் பயன்படுத்தும் பொருட்டும், அதற்கான தேசிய கொள்கைகளை வகுக்கும் பொருட்டும் தேசிய காணி ஆணைக்குழு ஒன்றை நியமிக்கும். இத் தேசிய காணி ஆணைக்குழுவின் எல்லா மாகாண சபைகளின் பிரதிநிதிகளும் அங்கம் பெறுவர் இவ் ஆணைக்குழுவின் தேசிய கொள்கைகளின் வரையறைக்குட்பட்டே மாகாண சபைகள் செயற்பட வேண்டும்.

படியுங்கள்

மலையக மக்களின்
நேற்றைய
சோகம் சுமந்த கதை.
இன்றைய
எழுச்சி நிகழும் நிலை
இவற்றை
சித்தரிக்கும் ஆய்வு நூல் :
இருபதாம்
நூற்றாண்டின் நவீன
அடிமைத்தனம்
ஆசிரியர்
மோகன்ராஜ்
விலை ரூ 15

நிலப்பயன்பாடு : காணி, காணியைப் பொறுத்து காணி குடியேற்றக் குறிப்பு, காணிக்கு அல்லது காணிக்கு மேலால், காணிக் குத்தகை, மாற்றமும் அந்நியமாதலும், நிலப்பயன்

பாடு, காணிக் குடியேற்றம், நில அபிவிருத்தி, இவற்றைப் பற்றியதான விடயங்கள் மாகாண சபையால் தீர்மானிக்கப்படும்.

தேசிய காணிப் பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்கும், அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கும் முரணாக விதத்தில் இந்த மாகாண சபைகள் நிலங்களைப் பயன்படுத்த முடியும். அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான காணிகளை மாகாண சபையுடன் கலந்து அரசாங்கம் கையகப்படுத்தும்.

மாகாணங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாய்ச்சல், காணி அபிவிருத்தித் திட்டங்கள். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாகாணங்களுக்கு மேலாகப் பாயும் மகாவளி போன்ற நதிகளைப் பயன்படுத்துதல், திசைதிருப்புதல் போன்ற சகலமும் அரசாங்கத்துக்குரியது.

மாகாண கல்வி அதிகாரசபையின் அதிகாரங்களும் செயற்பாடுகளும் :

மாகாண கல்வி அதிகாரசபையானது குறிப்பிட்ட பாடசாலைகள் (படைக் கல்லூரிகள், விசேட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக நிறுவப்படும் கல்லூரிகள், தேசிய பாடசாலைகள்) தவிர்ந்த ஏனைய ஆரம்பப் பாடசாலை, பாடசாலைகளின் நிர்வாகம் மேற்பார்வை ஆகியவற்றைக் கவனிக்கும். இவற்றிற்கு ஆசிரியர் சேவைக்கு ஆட்சேர்த்தல், கல்வி அமைச்சரின் கட்டுப்பாடுகளுக்கையைய பாடசாலை சபைகளை உருவாக்கல், மேலும் பொதுப் பரீட்சை ஆணையாளரின் அனுமதியுடன் பரீட்சைகளை நடாத்தல், பாடசாலைகளை நிர்மாணித்தல், நூல் நிலையங்களை நிர்மாணித்தல், ன்ளையாட்டு மைதானங்களை நிர்வகித்தல் போன்றவைகளைக் கவனிக்கும்.

மேற்கண்ட பிரேரணைகளை ஆழ்ந்து அவதானிப்பவர் எவருமே இது தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகளை ஓரளவேனும் தீர்த்து வைக்காது என்பதை இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஸ்ரீலங்கா அரசின் பிரேரணைகள் நிராகரிக்கப்படுவதற்கான அம்சங்கள், குறைபாடுகள் அவற்றில் காணப்படுகின்றன.

1. ஜே.ஆர். அரசினால் 1977ம் ஆண்டு தேர்தலின் பின்னர் கொண்டு வரப்பட்ட முதலாளித்துவ ஒற்றையாட்சி அமைப்பின் கீழேயே தொடர்ந்தும் தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழவேண்டியிருக்கும்.

2. நிலம்-நிலப்பயன்பாடு குறித்தான எந்தவித பூரணமான உடன்பாடும், குடியேற்றங்கள் தொடர்பான எதுவித தீர்வும் ஏற்படவில்லை.

3. தமிழ்த் தாயகம் என்ற வரையறையே இதில் இல்லை.

4. மாகாண சபை தீர்வுக்கான சட்டத் திருத்தம்-ஸ்ரீலங்கா அரசின் பாராளுமன்றத்தின் 2/3 வாக்கால் மாற்றப்படுமிடத்து இது நிரந்தரமான சட்டத் திருத்தமாக இருக்க முடியாது. ஆட்சி மாற்றத்தில் நிராகரிக்கப்படலாம்.

இவற்றோடு கூட சிங்களம் அரசு ஆட்சி மொழியாகவும், பௌத்தமே அரசு மதமாகவும், தேசியக் கொடி சிங்கக் கொடியாகவே தொடர்ந்தும் இருந்து வரும்.

ஜே.ஆரினது கபட நாடகத் திறகு பணிந்து தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிர்க்கால வாழ்வை சூனியமாக்கும் வகையில் விடுதலை அமைப்புகள் செயற்படாது என்பது உறுதியானதாகும்.

பாலம்

சுழ. நண்பர் கழக மாத இதழ்

□ மலர் 1 □ இதழ் 3 □ நவம்பர் 1986 □

நவம்பர் முதல் தேதி சனிக்கிழமை. தீபாவளியும் கூட மக்கள் மகிழ்ச்சிக்களிப்பில் தினைத்த மாலை நேரம். சென்னை சூளைமேட்டில் சுழப்போராளிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் சண்டை என்ற செய்தி சென்னை மக்களைப் பரபரப்புக்குள்ளாக்குகிறது.

சுழம் வாழ் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போரில், தமிழகம் தமது ஒருமித்த ஆதரவை, உதவியை வழங்க வேண்டிய நேரம் இது.

இந்த நேரத்தில் இப்படியொரு சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடாது. ஆனால் நிகழ்ந்து விட்டது. இந்த சம்பவத்தில் உயிர் நீத்த திருநாவுக்கரசுக்கு நமது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இதே சமயத்தில் தமிழக மக்களுக்கும் தமிழக அரசியல் இயக்கங்களுக்கும் கூடுதல் பொறுப்பு இருப்பதை நாம் இங்கு ஞாபகப் படுத்த வேண்டும்.

நம்முடைய ஆதரவையும் அன்பையும் நாடி அடைக்கலம் தேடி வந்திருப்பவர்களை போதிய முறையில் பாதுகாப்பது நம்முடைய கடமை. இந்தக் கடமையில் நம்முடைய கட்சி வேறுபாடுகளை, கருத்து வேறுபாடுகளை தவிர்த்தல் அவசியம். தமிழகத்தின் சமூகச் சூழலில் விரும்பத்தகாத சக்திகளிடமிருந்து சுழ விடுதலைக்கு இன்னுயிர் ஈந்து கொண்டிருக்கிற நமது சகோதரர்களை கண்ணெனக் காப்பதும் நமது கடமை.

இதை வலியுறுத்தும் சமயத்திலேயே சுழப் போராளிகளுக்கும் அழுத்தம் திருத்தமாக கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறோம். எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய மனிதர்களாக நீங்கள் மாறக் கூடாது. சகிப்புத்தன்மையும் பொறுப்புணர்வும் தேவை. இதில் இழப்புக்கள் நேரலாம். இதுவே தமிழ்ச் சாதியின் தலைவிதி எனில் அது அவ்வாறே அமையட்டும். போராளிகளே நீங்கள் இன்னும் கூடுதலான கட்டுப்பாட்டையும், ஒழுங்கையும், பொறுப்புணர்வையும் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று தமிழக மக்களின் சார்பில் வேண்டுகிறோம்.

□

□ தொடர்புகள் அனைத்துக்கும் □ பாலம் □

த. பெ. எண் 39. மதுரை 2.

கோட்டயம், சிகா வெளியீட்டகம் மலையாள மொழியில் வெளியிட்டிருக்கும் 'இலத்தீன் அமெரிக்கக் கவிதைகள்' என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதை இது! மலையாளப் பெயர்ப்பிலிருந்து தமிழாக்கப்படுகிறது.

இருளின் முகத்தை மாற்றி அமைக்கிறோம்

பார்வை இழந்தவர்கள்
எங்களை குருடரென்று அழைக்கின்றனர்!
ஆனால்,
வரப்போகும் காலத்தின்
வண்ணத்தைக் கண்டுவர
நீ எங்களுக்குக் கற்றுத்தந்தாய்!

கேட்கும் திறம் இழந்தவர்கள்
எங்களைச் செவிடரென்று அழைக்கின்றனர்!
ஆனால்,
சுற்றுப்புறமெல்லாம்
மனித நேயத்தின் நேர்த்தியான
மனஒசையச் செவிமடுக்க
நீ எங்களுக்குக் கற்றுத்தந்தாய்!

பேடிகள் எங்களைப்
பேடிகள் என்று அழைக்கின்றனர்!
ஆனால்,
உன்னோடு நாங்கள்
இருளைதீர்கொள்கிறோம்!
அதன் முகத்தை மாற்றியமைக்கிறோம்!

குற்றவாளிகள் எங்களைக்
குற்றவாளிகள் என்று அழைக்கின்றனர்!
ஆனால்,
உன்னோடு நாங்கள்

நன்முயற்சிகளையே மேற்கொள்கிறோம்!
நன்னம்பிக்கைகளையே மீட்டெடுக்கிறோம்!
குற்றங்களுக்கு, பரத்தமைக்கு, பசிக்கு.....
நாங்கள் முடிவுகட்டுகிறோம்!

மனிதரின் நெஞ்சங்களுக்குக்
கண்களும் காதுகளும் ஓசையும்
உயிரும் வழங்குகிறோம்!
மக்களைப் பிளவாக்கும் வகுப்புவெறியர்கள்
எங்களை மக்கட்பகைவரென்கின்றனர்!
ஆனால்,
உன்னோடு நாங்கள்
உறவுகளின் குடியிருப்பில்
வெறுப்புணர்விற்கே கல்லறை கட்டுகிறோம்!

எங்களை அவர்கள்
பலபடக் கூறுவர்!
அவர்கள் மூடர்கள்!

ஒன்றை அவர்கள் மறந்துவிடுகின்றனர்!
நாளை அவர்களின் பேரப்பிள்ளைகள்
விண்மீன்கள்போல் ஒங்கி உயர்ந்து
நிலைபெற்றிருக்கும்

உனது பெயரின் எழுத்துகளை
உளமார நேசிப்பர் என்பதை!
உனது பெயர்தான் 'புரட்சி' என்பது.

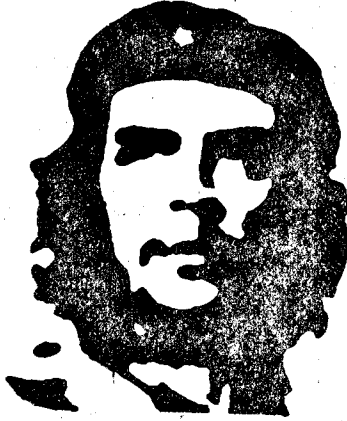
என்னுடைய தேசம் அழகிய தேசம்!
காற்றிடை மின்னிடும் வானினைப் போலே
முன்னிலும் பெரியது; அழகிலும் கூட
இன்னமும் உயர்ந்தது.
அதன் பொருட்டு
பேச முற்பட்டேன்;
என்னுயிர் கொடுத்து
காக்கவும் செய்வேன்.
துரோகிகள் சொல்வது துச்சம்.
வலுத்த எல்கின்
மூலம்: 'பெரு' கவிஞர். ஜேனியர் ஹீராத்

வயிரம் கொண்டே
வழியினை அடைத்தோம்.

வானம் நமது
நிலத்தில் விதைத்து
அறுத்த கோதுமை நமது.
ரொட்டியும் நமதே
என்றும் நமதே
கடலும்
பறவைக் கூட்டமும்.

தமிழில்: ஆர். சாமிநாதன்

தோல்வியோடு திரும்பேன் சேகுவராவின் வாழ்க்கைச் சித்திரம்

இன்னும் நம்பமுடியவில்லை.
காலம் நம் நினைவைக் கரைத்
தாலும் மறக்க முடியாத ஒரு
பெயர் சேகுவரா.

சேகுவரா என்ற பெயர்
உலக மக்களைக் கவர்ந்த ஒரு
சக்தியின் அடையாளம் தான்.
முப்பத்து ஒன்பது ஆண்டு
காலம் வாழ்ந்து 19 ஆண்டு
களுக்கு முன் மரணத்தில்
முழக்கடிக்கப் பட்டவர் சேகுவரா.

1967 ஆம் ஆண்டு அக்டோ
பர் மாதம் 8 ஆம் நாள்
YURO HOLLOW என்னு
மிடத்தில் நடைபெற்ற
போரில் காய முற்றார் சேகுவரா.

அக்டோபர் 9 ஆம் நாள்
'HIGUYA' எனும் இடத்தில்
உள்ள பள்ளிக் கூட வளாகத்
தில் தங்கியிருந்த சேகுவராவை

சேகுவரா 'ஜீவனுள்ள வழி
காட்டி, படைத்தளபதி, உற்ற
தோழன்.

எனவே சேகுவராவை
மரணத்தின் மடியில் வீழ்த்தி
விட்டதால் இலத்தின் அமெரிக்க
நாடுகளின் விடுதலைக் கனலையே
வீழ்த்தி விட்டதாக அமெரிக்க
நினைத்தது.

அமெரிக்காவினால் பயிற்றுவிக்கப்
பட்டக் கொலையாளிகள்
சுட்டுக் கொன்றனர்.

இலத்தின் அமெரிக்க நாடு
களை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம்
தன் கைப்பிடிக்குள் அடக்கி
வைக்க நினைத்தது.

ஏகாதிபத்தியம் எத்தனை
வேஷங்களை புனைந்துவந்தாலும்
ஒரே பதில்: விடுதலைப் போர்
என்பதுதான்.

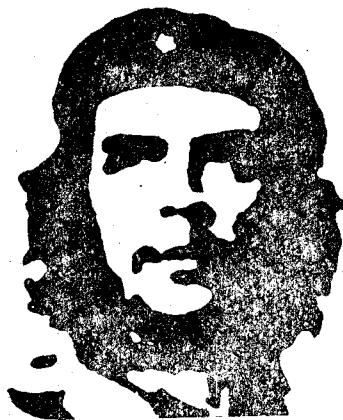
இலத்தின் அமெரிக்க நாடு
களின் விடுதலைப் போரில்

ஆனால் நடந்தது வேறு;
நடப்பது வேறு என்பதை உல
கம் நிகழ்த்தி காட்டிக் கொண்
டிருக்கிறது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்
திற்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்திப்
போராடும் கொரில்லா அமைப்
புகள் இலத்தின் அமெரிக்க
நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் பற்
றிப் படர்ந்து வருகிறது.
நிமிர்ந்து நின்று போராடுகி
றது.

தோல்வியோடு திரும்பேன் சேகுவராவின் வாழ்க்கைச் சித்திரம்

சேகுவரா இன்று உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் கவிதைகளாக, கதைகளாக, நாடகங்களாக திரைப்படங்களாக வாழ்கிறார்.

சேகுவராவை நேசிக்கிறவர்களின் படைப்புகள் ஒருபுறம், சேகுவராவை இன்றும் எதிர்க்கின்றவர்களின் புனைகதைகள் ஒருபுறம்;

சேகுவராவைக் கொன்ற தோடு மட்டும் அவர் எதிரிகள் திருப்திப் படவில்லை. சேகுவராவினை கருத்துக்களையும் வழிமுறைகளையும் கொல்ல வேண்டும் என்றும் பலநூல்களை வெளியிடுகின்றனர். இவர்கள் 'சே'யை பல்வேறு கோணங்களில் பார்ப்பதோடு பலதரப் பட்ட முக முடிகளையும் பொருத்திப் பார்க்கிறார்கள். அவரை வீர தீரக் கதாநாயகன் என்றும் (Super hero) பயங்கரவாதி என்றும் மாவோயிசவாதி என்றும் சோக முடிவுசண்ட புரட்சி வாதி என்றும் பலவாறு உருவகம் செய்கிறார்கள்.

'சே'யின் எதிரிகள் எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் அவருடைய உண்மையான விடுதலை வேட்கையை மக்களுக்காக தன் உயிரைப் பணியம் வைத்துப் போராடிய தியாக வழியை மறைக்க முடியவில்லை.

மனித குலம் 'சே'யின் வாழ்க்கைப் பாடங்களைக் கற்கும், கற்றுக் கொண்டிருக்கும்.

சேகுவராவின் முழு வாழ்க்கையும் வழங்கும் செய்தி இது தான்;

'எனது தோல்வியானது வெற்றியை அடைய முடியாது என்பதை குறிப்பதல்ல. எவரஸ்ட் சிகரத்தை அடைய முயன்றோர் பலர், ஆனால் இறுதியில் ஒரு மனிதன் எவரஸ்ட் சிகரத்தையும் வெற்றி கொண்டான்!

சேகுவராவின் இந்த வார்த்தைகள் அவருடைய வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களையும் புலப்படுத்தும்.

மிகவும் கடினமான சிக்கல் நிறைந்த சூழலில் 'எதிர்நீச்சல்' பயணத்தையே மேற்கொண்டார் சேகுவரா.

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் சமூகச் சூழலும் இதற்கு காரணமாக அமைந்தது. எனவே வீரதீரம் மிக்கச் செயல்கள் அவருடைய வாழ்க்கையில் சர்வசாதாரணமாகியது.

இயல்பிலேயும் சரி, இளமைப் பருவத்திலும் சரி சேகுவரா வீரதீரச்செயல்களில் ஈடுபாடுள்ளவராகவே இருந்திருக்கிறார் என்பதை அவருடைய தந்தையாரே கூறுகிறார்.

தனி நபரின் இயல்பு என்ற அளவில் சுறு சுறுப்பு மிக்க

இளைஞர். இதனோடு கூடவே சமூக ஈடுபாடு வருவதற்கு அவருடைய குடும்பச் சூழல் காரணமாக அமைந்திருந்தது. சேயின் பெற்றோரும், பெற்றோரைப் பெற்றோரும் நாட்டு விடுதலைப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றிருக்கின்றனர்.

சேயின் பெற்றோர் வசதி மிக்கவர்களாக வாழ்ந்தனர். அவர்கள் தங்கள் புதல்வர்கள் உயர்கல்வி கற்கவும் ஏற்பாடு செய்தனர்.

சேயின் மனப் போக்கையும் வாழ் முறைகளையும் அவரது குடும்பச் சூழலும், நாட்டின் சமூகச் சூழலும் வளர்த்த தெடுத்தன.

சேகுவரா எடுத்த ஒவ்வொரு செயலையும் வெற்றி வரை இட்டுச் செல்லுவார்.

கியூபா புரட்சிக்குப் பின் அமைச்சராகப் பதவி வகித்து வந்தார். பொலிவியா தேசத்திற்கு போராடச் செல்வதற்காக தம் பதவியை விட்டு விலகினார்.

பொலிவியாவிற்குச் செல்லுமுன் 'சே' கூறினார்: 'தோல்வியோடு திரும்பேன் தோல்வியைவிட மரணத்தையே விரும்புவேன்'

இது அவருடைய மனவுறுதியின் வெளிப்பாடு. மக்கள் மேல் அவர் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையின் திசை வழி.

வளரும்....

விமர்சிப்போம்

வெள்ளையனைச் சுட்டுக் கொன்றவன் எல்லாம் தேச பக்தன் ஆகிவிடமாட்டான்

மொழி பெயர்ப்புக்களை விடவும் சொந்தப் படைப்புகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவது சிறந்தது. பிற நாட்டு மொழியாக்கம் பற்றிய அறிமுகங்கள் மட்டும் போதுமானதாகும். ஈழத்தில் போராடி வாழும் தோழர்களின் சார்பாக - முகங்களுக்கும் முகவரிகளுக்கும் அறியாமலே உள்ளத்தால் இளைக்கப்பட்ட அனைவரின் சார்பாக உங்கள் பணி தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

□ நடராசன் யாழ்ப்பாணம்

முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர்' மிக சிறப்பாக இருந்ததை வாசகர்கள் அனைவரும் வியப்புடன் வரவேற்றனர். காரணம் இந்திய சுதந்திரப் போர் திட்ட மிட்டே மறைக்கப்பட்ட வரலாறு அல்லவா?

□ சீ. சுந்தரம் திருச்சி. 2.

'முதல் சுதந்திரப்போர்' கட்டுரையின் முன்னுரையில் சிலருக்கு வாஞ்சியின் செயல் உயர்ஜாதி இந்துவின் ஜாதிவெறியாவும், பாரதிபார்ப்பனிய வெறியாகவும் தெரிகிறுன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வாஞ்சிநாதன் வர்ணாசிரம தர்மத்தைக் காக்க கலைக்டர் ஆஷ்துரையை சுட்டுக் கொள்ளுன் என்ற செய்தி அவனது வரலாற்றிலேயே காணக்கிடக்கிறது. பிரசவ வலியால் துடித்தபெண்ணொருத்தியை [தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன்] ஆஷ கலைக்டரின் மனைவி தன்னுடைய சாரட் வண்டியில் அக்கிரகாரம் வழியாக மருத்துவமனைக்கு எடுத்து சென்றுள் என்பதற்காகவே பார்ப்பனர்கள் கூடினார்கள் என்பதும் மறைக்கப்பட்டச்செய்தி. இந்த உண்மையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுபவர்கள் வெள்ளையனுக்கு வால்பிடித்தவர்கள் என்பது பொருந்தாது. வெள்ளையனை சுட்டுக் கொன்றவன் எல்லாம் தேச பக்தன் என்பது உண்மையாகிவிடாது.

பாரதியைப் பொறுத்தவரை தாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் அவன் பிறந்த குலம், வாழ்ந்த காலம் ஆகியவற்றை கணக்கிலெடுத்து முற்போக்கு கவிகளின் முன்னோடி என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்கியதில்லை. ஆனால் ரஷ்யப்புரட்சியை "மாகாஸி கடைக் கண் வைத்தான்" என்றும், பொதுவுடைமையைப்புகழ்ந்து பாடியவன்,

உரை நடையில் தர்ம கர்த்தா' கொள்கை போன்ற முதலாளித்துவ சிந்தனை வயப்பட்டிருந்துமான முரண் பட்டநிலையை எடுத்துச் சொல்பவர்கள் தவறானவர்களா? வர்ணாசிரம கொள்கையிலும் அவனிடமிருந்து முரண்பட்ட கருத்துக்கள் பிறக்கவில்லையா? இவைகளை ஆய்வுக்கு எடுக்காமல் எழுதவந்த பொருளுக்கு மாறான இடைச் செருகல் கருத்துத் தேவை தானா?

இந்தியாவில் பார்ப்பனீயத்தைப் பற்றிய சரியான கண்ணோட்டம் இல்லாமல் வர்க்கத்தை இனம் காண்பது என்பது முடியாத ஒன்று. இந்தக்கருத்தை அறிஞர், சிங்காரவேலர் போன்றோர் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

இன்றைய இந்திய பொதுவுடைமைவாதிகள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களும், முற்போக்கு பத்திரிகைகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஏடுகளும் இப்படித்தான் வர்க்கத்தை இனம் காண முடியாமல் இளைஞர்களைக் குழப்பிவருகின்றார்கள்.

இந்தத்தவறை 'பாலம்' இதழும் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உலகப்பார்வையில் இந்திய சமூகத்தைக் காணாமல், இந்திய சமூகத்தின் நிலைப்பாடுகளை ஆய்ந்து அதற்கேற்ற கருத்துக்களை படைப்புகளில் இடம் பெறச்செய்வீர்கள் என்று கருதுகின்றேன்.

□ இரா. ஜெயம்ஜுலியஸ், முன்னாள் அமைப்புக்குழு உறுப்பினர், மாநில தி.மு.க. இளைஞர் அணி, திருச்செந்தூர்.

"பாலம்" - இரண்டாவது இதழில் வந்த "சுழல்" சிறுகதை, சிறுவர் பகுதி இல்லாத குறையை நிவர்த்தி செய்து விட்டது. இனிவரும் இதழ்களில் ஈழப்போராட்டம் பற்றிய கதைகளடங்கிய சிறுவர் பகுதியை வெளியிடவும்.

முழுக்க முழுக்க ஈழம் தொடர்பான — போராடிகளின் நிலை பற்றிய செய்திகளாக இருப்பது நல்லது.

□ ஆதிரை. அ. மேகலா, ந. தி. அங்கயற்கண்ணி, இரா. ஜெயா. க. வெண்ணிலாமச்சாபுரம்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் அடக்கு முறைக்கும் சித்ரவதைகளுக்கும் எதிராக தாயக விடுதலைக்காக போராடிய வியத் நாமின் மாபெரும் வீரன் நக்யென் வான் ட்ராயின் வீரகாவியத்தை அவர் மனைவி 'பான் தி குயென்' அவர்களே எழுதியிருக்கிறார்.

உன்

அடிச்சுவட்டில் நானும்

பான் தி குயென்

தமிழில் : தா. பொன்னிவளவன்

[அந்த நாட்களில் சகோதரி குயென்னுக்கு சிறிது நேர ஓய்வு கிட்டுவதே மிகவும் அரிதாகவிருந்தது. மாவீரன் நக்யென்வான்ட்ராயினுடைய மனைவி குயென் தெற்கு வியத்நாம் மாதர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வருகிறார் என்ற செய்தி, மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வந்திருந்த பிரதிநிதிகள் குழுக்களிடையே பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தி யிருந்தது. குயென் மகா நாட்டிற்கு வருகிற செய்தியே அவர்களை மகிழ்ச்சி வெள்ளத் தில் ஆழ்த்தியது. பிரதிநிதி கள் முகாம் ஒவ்வொன்றிலும் அதே பேச்சாகவிருந்தது. சை கோன் பிரதிநிதிகள் முகாமில் கொரில்லாப் போர் வீராங்கனை ஒருத்தி மற்றப் பிரதிநிதி களிடம் அடக்கமுடியாத மகிழ்ச்சியில் “உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒருமாத காலம் ட்ராயைப் பழிவாங்க என்னுடைய மாவட்டத்தில் பெரும் போராட்டமே நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்ட காலத்தில் நான் கூட காயமடைந்தேன்...ஓ! சகோதரி குயென்னை ஒருநாள் முழுவதும் நம்முடனே தங்கச் சொல்லி அவளது கணவனைப் பற்றி சொல்லக் கேட்போமா?

நிச்சயமாக அவரது வீரவாழ்க்கை நம்முடைய இடங்களுக்குத் திரும்பச் சென்று எதிரிகளை இன்னும் அதிகமாகக் கொல்வதற்கு ஆவேசமூட்டுமே!” என்று கூறிக் கொண்டே போனாள்.

மாநாட்டில் பங்குபெற வந்திருந்த வயதான ஒரு தாய் குயென்னிடம் “ட்ராய் பிறந்தது குயாங்நாம்தான். அந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கும் நீ எங்களுக்கு மருமகள். ஆகவே நீ எங்களுடன்தான் இருக்க வேண்டுமாக்கும்” என்று உரிமை கொண்டாடினாள். சகோதரி குயென் ஒரே இடத்தில் தங்கவே முடியவில்லை. பிரதிநிதிகள் முகாம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு நாளைக்கழித்தாக வேண்டியிருந்தது. குயென் சைகோனிலிருந்து தப்பிச் சென்ற அந்த நாட்டைப்போலவே - ஒருநாள் காலையிலாவது அல்லது மாலை யிலாவது-முழுமையாக அவரோடு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமே கிடைக்கவில்லை. குயென் னுடைய கணவரது புனிதமும் வீரமும் நிறைந்த வாழ்க்கை எழுத்தில் வடித்துக் கொள்ள முடியாமல் நாட்கள் கடந்து

கொண்டே சென்றன. இறுதியில் ஒவ்வொரு நாள் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் முடித்தவுடன், மாலை தோறும் ட்ராயுடன் வாழ்ந்த கடைசி நாட்களைப் பற்றியும், சிறையிலும் தனிமையான, பாழடைந்த கொட்டியிலும் சந்தித்த சில சந்திப்புகள் பற்றியும் கூறுவதாக உறுதி கூறினர் குயென் இறுதியில் என் ஆசையும் நிறைவேறியது. படியுங்கள்]

1964 மே மாதம் 10-ம் நாள், நன்றாக நினைவிருக்கிறது; ஞாயிற்றுக் கிழமை நான் மிகவும் ஆவலோடு காத்திருத்தேன். இரவு முழுக்க ட்ராய் வீட்டிற்கே வரவில்லை. எங்கோ போய் விட்டார். எந்த ஞாயிற்றுக் கிழமைகளைக் காட்டிலும் அன்று அவருக்காக நான் வாசலிலே எதிர்பார்த்து நின்று கொண்டிருந்தேன். எங்கள் திருமணம் நடந்ததிலிருந்து, எங்கள் உறவினர்களில் யாருடைய வீட்டிற்கும் போக முடியாமலே இருந்துவிட்டது. என்னுடைய பெற்றோர் வட வியத் நாமிலிருந்து வந்தவர்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் ஹாட்டாங் மாநிலத்தில் தெளங்டின் மாவட்டத்

தைச் சேர்ந்த வான் கியாப் கம்பூனிவிருந்து, மற்ற கிராம வாசிகளோடு தெற்கே வந்திந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோருமே பழமையான தங்களது சம்பிரதாயங்களை விடாமல் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது சம்பிரதாயங்களில் ஒன்று, புதிதாக திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள், திருமணம் முடிந்த மறுநாளே உறவினர்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களது ஆசியைப் பெறவேண்டுமென்பது. எங்களுடைய திருமணம் முடிந்தோ வாரங்கள் சில கடந்துவிட்டன.

ஆனால் ட்ராய் அவ்விதம் போகாததற்கு ஏதாவது காரணம் கூறி சமர்தானம் செய்து வந்தார். இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையும் அவருக்கு ரொம்ப வேலை இருந்துவிடுமோ?"

நான் உண்மையிலே கலங்கிப் போயிருந்தேன். ஒரே ஒரு நாள் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டிற்குச் செல்லக்கூட முடியாத படிக்கு அவ்வளவு முக்கியமான வேலை என்னவாக இருக்க முடியும்?...நாங்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் ஆழமாக நேசித்தோம். எங்கள் திருமணத்திற்கு முன்போ, திருமணத்தைப் பற்றிய பேச்சு வரும்போதெல்லாம் அவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைவார். அவருடைய வாழ்வில் அது தான் மிக மகிழ்ச்சிகரமான நாளாகும் என்று கூறுவார். "மனிதனுடைய வாழ்வில் அத்தகைய நாள் ஒரே ஒரு நாள் தான் இருக்கமுடியும்" என்று அவர் கூறுவதுண்டு. "ஆகையினால் அந்த நாளை நிறையப்பேர் கலந்துகொள்ளும்படியான, மகத்தான நாளாகக் கொண்டாடுவோம். பிறகு சில நாட்களை உறவினர்கள், நண்பர்களிடம் செல்வதற்கும், இனிமையாகப் பொழுது போக்குவதற்கும் ஒதுக்கிக் கொள்வோம்." என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்.

ஆனால் எங்களுடைய திருமணம் நடந்து முடிந்த பிறகு அவருடைய வார்த்தைகளை அவர் காப்பாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அவர் தனது தலை முடியைக்கூட ஒழுங்காக வெட்டிக் கொள்ளாதிருந்தார். திருமணத்திற்குப் பிறகு, வேலைக்குச் சென்று காலதாமதமாகவே வீட்டிற்குச் திரும்புவார், இரவில் வெகுநேரம் வரை விழித்திருந்து, என்ன வெல்லாமோ பல வரைபடங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பார். தனது நண்பரொருவருடையவீட்டிற்குச்சென்ற போது கூட என்னைத் தனியே விட்டு விட்டு வெகுநேரம் இருவரும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். சில சமயங்களில் 'செஸ்' ஆட்டக் காரர்கள் காய்களை நகர்த்துவதைப்போல இவர்களும் சிறுசிறு கற்களை நகர்த்திக் கொள்வார்கள் ஒருசமயம் "உங்களுக்கு கணக்கு வழக்கில்லாத பிரச்சினைகள் இருக்கும்போலிருக்கிறதே" என்று கேட்டேன். "என்னுடைய எஜமானர் ஒரு சிக்கலான மின்சார இயந்திரத்தைப் பழுதுபார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அதற்கு இன்னும் என்னை வழிகண்டு பிடிக்க முடியவில்லை" என்று பதில் சொல்லுவார். அவருடைய கை விரல்களில் மாட்டியிருந்த கல்யாண மோதிரம் கூடக் காணவில்லை. அந்த மோதிரத்தில் 'க்யூ' என்ற எழுத்து பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். 1964-ம் வருடம்புதுவருட தினத்தன்று நான் அதை அவருக்கு பரிசாகக் கொடுத்திருந்தேன். அந்த மோதிரம் வீரலில் இருப்பது வேலை செய்வதற்கு இடைஞ்சலாக இருந்ததாம், இதைக் கேட்டு நான் திடுக்கிட்டுப்போனேன். அந்த மோதிரத்தைப் பரிசளித்த போது மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் போனார். ஏதோ மிகவும் புனிதமான ஒரு பொருளை அணிந்ததைப்போல பெருமிதப்பட்டார் வேலை செய்யும் வேளையில் மோதிரம் கழன்று

விழுந்துவிடாதபடிக்கு அழுத்தமாக மாட்டிக்கொண்டிருந்தார். மோதிரத்தை விரலில் மாட்டிக் கொண்டு அதை ஆழமாகப் பார்த்துக்கொண்டே" இந்த மோதிரம், ஒரு வேளை, வேளை செய்யும்போது என் விரல் துண்டிக்கப்பட்டுப் போனால் தான், என் கையை விட்டுப் போகும்" என்று குரல் கம்மக் கூறினார்.

திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு முன்பு அவர் எனமீது அளவற்ற காதல் கொண்டிருந்தார். நான் வேலை செய்து வந்த அதே தொழிற்சாலையில் என்னோடு வேலை செய்துவந்த அவருடைய ஒன்று விட்ட சகோதரிதான் முதலில் எங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ஒவ்வொரு நாளும் நான் வேலைமைய முடித்துக் கொண்டு வெளியே வரும்போதும் எனக்காக அவர் காத்துக்கொண்டிருப்பார். மழையாக இருந்தாலும் சரி, வெயிலாக இருந்தாலும் சரி அவர் காத்திருப்பது மட்டும் தவருது. ஒரு முறை அவருடைய சொந்தக் கிராமமான குயாங் நாமிற்குச் சென்று இரண்டு வாரங்கள் இருக்க வேண்டி வந்துவிட்டது. அந்த நாட்களில் எனக்கு இரண்டு மிக நீண்ட கடிதங்களை எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதங்களில் நாங்கள் இருவரும் பல வருடங்களாகப் பிரிந்து விட்டதைப் போன்ற உணர்வைவெ வடித்துத் தந்திருந்தார். அவருடைய கடிதங்களைப் படிப்பதென்றால் எனக்கு உயிர். அவற்றை வரிக்கு வரி மனப்பாடம் செய்துவைத்திருந்தேன். எனக்கென்று சொந்தமாக இவ்வளவு உண்மையுள்ள இவ்வளவு ஆழமான காதலுடைய, என்னுடைய குடும்பமே மரியாதையோடு மதிக்கும்படியான இப்படியொரு காதலனைக் கொண்டிருந்ததைப் பெருமையாகக் கருதினேன். வேறு பல இளைஞர்கள் என்னைச் சுற்றாவ

துண்டு. ஆனால் அவர்களை யெல்லாம்விட இவர் வேறு பட்டவர் என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். அவர் என்னை முகஸ்துதி பாடினதில்லை. ஆனால் அவருடைய காதலோ ஆழமானது, உண்மையானது என்பதோடு, பெருந்தன்மை வாய்ந்ததாகவும், ஒளிவு மறைவற்றதாகவும் இருந்தது. நாகரீகமான அந்தக் காதல் மிகவும் தூய்மையானதாகவும் இருந்தது. அவர் ஒரு சின்னஞ் சிறு தவறைக் கூட அலட்சியமாக விட்டுவிடமாட்டார். அவருக்குத் தவறு என்று பட்டால் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுவார். சில சமயங்களில் நான் கோபமடைந்து விடுவேன். அப்பொழுது அவர் மிகவும் இதமாக, “நீ” மிகச் சிறந்த பெண்ணை மாற வேண்டுமென்றே விரும்புகிறேன், நாம் ஒருவரையொவர் எவ்வளவு காதலிக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம் மிகச் சிறந்த மனிதர்களாக மாற ஒருவருக்கொருவர் உதவ வேண்டும்” என்று கூறுவார்.

ஆனால் அப்பொழுதோ, அவர் ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதை அறிந்து கொள்வதே மிகவும் கடினமாக இருந்தது. அவர் திடீரென ரொம்பவும் மெளனியாகிவிட்டார். அவருடைய பழக்க வழக்கங்களில் திடீர்மாறுதல் கள் ஏற்பட்டதற்கான காரணங்களை அறிய மிகவும் பொறுமையாக முயன்றிருக்கிறேன். இதெல்லாம் இருந்தாலும் கூட, அன்றாட வாழ்கையில் என் மீது முன்பு எப்போதைக் காட்டிலும் அதிக அன்பும், அக்கறையும் பொழிந்தார் என்பதைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அவருக்குரிய பல சிரமங்கள், குழப்பங்களிடையே கூட, நான் ரொம்பவும் உடல் நல மின்றி இருந்த போது மருந்துகளைக்கொண்டு வருவதற்காக ஓடிக்கொண்டே இருப்பார். எனக்காக இனி

மையாக வாத்தியக் கருவிகளை மீட்டி இசைநாதம் எழுப்புவார். கஞ்சி வைத்துக் கொடுப்பார், பழங்களை உரித்து எனக்கு ஊட்டுவார், மிக அன்போடு என்னை ஆசவாசப்படுத்துவார். இரவில் வெகுநேரம் வரை விழித்திருந்து நான் தூங்கும் வரை விசிறிக் கொண்டிருப்பார். அவர் அந்த மறக்க முடியாத சிரமத்தில் மாட்டிக் கொள்வதற்கு முதல் நாளில் தான், நான் குளிப்பதற்காகத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு பெரிய வாணி நிறைய நீரை நிரப்பி அடுத்த வீட்டிற்கு அதைத் தூக்கிச் சென்றார், ஏனெனில் எங்கள் சின்ன வீட்டில் குளிப்பதற்கென்று தனி அறை கிடையாது. ஆகையால் பக்கத்து வீட்டுக் குளியலறையைத்தான் உபயோகித்து வந்தோம். ஆனால் அன்று சனிக்கிழமை. அவர் வெளியே போவதற்கு துடிக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டவுடன், கொஞ்சம் ஆத்திரமடைந்து விட்டேன். “நீங்கள் போக வேண்டுமானால் போகலாமே! நாளே தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு செல்கிறேன்” என்றேன். “இல்லை. அது முடியாது, சில செங்குத்தான படிகள் இருக்கின்றன. நீ அதில் விழுந்து விடலாம்.” என்றார் மிக அன்போடு. என்னைக் குளிக்கச் செய்துவிட்டு, அவர் புறப்பட்டார். அவர் வாயிலே அடைந்து, தனது மோட்டார் சைக்கிளில் ஒரு கையை வைத்துக் கொண்டு, என்பக்கமாகத் திரும்பி, “அந்த இயந்திரத்தை இன்றைக்கு பழுதுபார்த்து படித்து விடுவேன். நாளைக்கு உன்னை வெளியே அழைத்துச் செல்லமுடியும் என்று நீனைக் கிறேன். நீ எங்கே போகலாம் என்று யோசித்து சொல், நீ விருப்பப்பட்டால் ஓரிருநாட்களுக்குக்கூட வெளியே எங்காவது போய்வரலாம். சரி தானா?” என்று கேட்டார்.

ஆகையால் இந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை வீட்டிற்குத் திரும்பி விடுவார், கண்டிப்பாக அவரோடு வெளியே எங்காவது சென்று திரும்பலாம் என்று உறுதியாக நம்பினேன். எங்கள் திருமணத்திற்காக வைத்த ‘கவுனை’ தயார செய்து வைத்துக்கொண்டேன். பிறகு எந்த உறவினர் வீட்டுக்கு முதலில் போகலாம் என்று திட்டம் போட்டுத் தொடங்கிவிட்டேன். இதற்கு முன்னால் என்னுடைய சிநேகிதனுடைய வீட்டிற்கு அவரை அழைத்துச் சென்றிருந்தபோது. அவர்கள் என்னைச் சீண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்பதற்காக, “உன்னுடைய வீட்டுக்காரர் சுண்டெலியைப் போல ஒரு கோழை; சங்கோ ஜப்பிராணி; எங்கும் தன்னுடைய முகத்தைக் காட்டிக் கொள்ள தைரியமில்லையே?” என்று கூறுவதுண்டு.

காலை ஒன்பது மணி இருக்கும்; ஏழு எட்டு போலீஸ்காரர்கள் திழு திழுவென்று என் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு மனிதனை அவரது கைகளை முதுகுப் புறமாக திருகி விலங்கிட்டு தர தரவென்று இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். முதலில் ட்ரையை அடையாளப் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் என்னை அவர் பார்த்த ன்னுடியே. பலமாக “குயென் நான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டார். பேச்சற்று, நடு நடுங்கிப் போய் நின்ற என்னை நோக்கி அருகில் வந்தார். அவர் ஒரே ஒரு இரவுதானே வெளியே போய் இருந்தார்? ஆனால் முற்றிலும் வித்தியாசமாகக் காட்சியளித்தார். அவ் டைய சட்டையெல்லாம் சேறும் ரத்தமுமாக ஒரே கறையாகக் காட்சி தந்தது. ஆகையால் அவருடைய நீல நிறச் சட்டையே மாறிப்போயிருந்தது. என் நீலநிறத்தையே காண்முடியவில்லை. முக

மெல்லாம் ரத்தக் காயங்களும், சிராய்ப்புகளுமாக உருமாறிப் போயிருந்தது. தலையெல்லாம் அலங்கோலமாக பிய்த்தெறியப்பட்டிருந்தது. போலீஸ் காரர்கள் மிருகத்தனமாக தள்ளி விட்டு, படுக்கையில் உட்காரும் படி செய்தார்கள். போலீஸ்கும்பலில் ஒருவன் - கமாண்டராக இருக்க வேண்டும் - எங்களுடைய அந்தச் சின்னஞ்சிறு அறையை முழுக்க ஒரு நோட்டம் விட்டான். பிறகு வடக்கத்திய பாணியில் பேசினான். “சிறிய அழகான அறை, புதிய தம்பதிகளுக்கு ஏற்ற அற்புதமான அறை. இருந்தாலும் ஆபத்தில் போய் மாட்டிக்கொண்டு விட்டானே!”

சில பொருட்களைச் சுட்டிக் காட்டி மேலும் கூறினார். “வாத்தியக்கருவி புதிய துணி மணிகள்” இங்கும் அங்குமாக நோட்டம் விட்டுக் கொண்டே வந்தான். என்னை அவன் பார்த்தவுடன் ட்ரையை நோக்கி “ஒரு இளம் மனைவியும் கூட... நீ மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டியவன் இதைவிட இன்னும் என்ன உனக்கு வேண்டியிருக்கிறது.

நெற்றியையும் கண்ணையும் மறைத்துக் கொண்டிருந்த தலைமுடியை மேலே தள்ள தலையைப் பலமாக பின்னால் ஆட்டிக் கொண்டே, ட்ராய் “நேற்று இரவே மீண்டும், மீண்டும் பலமுறைச் சொல்லி விட்டேன் இதைவிட இன்னும் நான் என்ன விரும்புகிறேன் என்பதை சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் சொல்கிறேன் அமெரிக்க வெறியர்களைத் துடைத்தெறிவது தான் நான் விரும்புவது தெற்கு வியத்நாம் முழுச்சுதந்திரம் பெருவதையே வேண்டுகிறேன். போதுமா?” என்றார்.

கமாண்டர், ட்ரையைக் கூர்ந்து நோக்கிய வண்ணம்

ஒரு சின்னஞ்சிறு மேஜை மீது சாய்ந்தவாறு நின்று கொண்டிருந்தான். ட்ரையை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டே. மிரட்டுவதுபோல “ஓகோ! இப்படியே நீ போய்க் கொண்டிருந்தால் என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம்.” என்றான்.

வெடிமருந்துகள் ஏதேனும் உண்டா என்று சோதனை போட்டுக் கொண்டிருந்த போலீஸ் காரர்களுக்கு வீட்டை முழுமையாக, நன்றாகச் சோதனையிடும்படி, முாட்டுத்தனமாக அதிகாரத் தொனியில் கட்டளை விட்டான். பிறகு படுக்கையை நோக்கி வந்தான்.

“புத்தம் புதிய படுக்கை, போர்வைகள், விரிப்புகள், தலையணைகள்! ஆகா, மிருதுவாக, அழகாக இருக்கிறதே! ஆனால் வீட்டிலே தங்கி இந்த சுகத்தையெல்லாம் அனுப்பிப் பதில் கிருப்தியடையவில்லை போலும்! அகற்று பசிலாக வியத்காங்குகளின் வலையில் விழுந்து, ஒரு கொலையைச் செய்வதற்கு நீயாகவே புறப்பட்டு விட்டாயாக்கும்? எப்படியோ, அந்த வியட்காங்குகள் மறைந்துவிட்டார்கள். ஆனால் நீ... பரிதாபமாக விலங்கு மாட்டப்பட்டுக் கிடக்கிறாய். அதோடு இன்னும் சீக்கிரத்தில் சரியான உதைவேறு வாங்கப் போகிறாய்” என்றான்.

அவனுடைய கண்ணை நேருக்க நேராகப் பார்த்துக் கொண்டே ட்ராய் முகத்தில் அடிக்கிறுப் போல பதிலும் சொன்னார்.

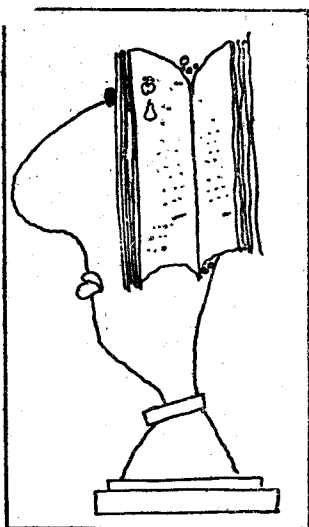
“உன்னைப் போன்றவனல்ல நான். என்னுடைய மக்களை கொன்று குவிப்பதற்கு அமெரிக்க வெறியர்கள் குண்டுகளையும், துப்பாக்கிகளையும் கொண்டு வரும்போது, என் தலையை வளைத்துக்கொண்டு சுகபோகமாக வாழ ஒருக்காலும் முயற்சிசுக்கமாட்டேன்.”

ட்ராய். படுக்கையின் தலை மாட்டில் சாய்ந்து உட்கார்ந்த வண்ணம் மிகவும் சலனமற்று. அமைதியாக தன்னைச் சுற்றிலும் நிற்கும் போலீஸ்காரர்களைச் சட்டை செய்யாமல் உட்கார்ந்திருந்தார். அந்த அறையை சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக்கொண்டார். அந்த அறை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால்தான் அவருடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரனின் உதவியோடு அவராலேயே கட்டப்பட்டது. ஒவ்வொரு பனை ஓலையாகவும், ஒவ்வொரு பலகையாகவும், சேகரித்துச் சேகரித்துக் கஷ்டத்தோடு கட்டி முடிக்கப்பட்டது. நீண்ட நேரம், என்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய கண்களில் அன்பும், பாசமும் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது. என்னிடம் ஏதோ பேச விரும்புவதையும், என்னை அமைதிப்படுத்த துடிப்பதையும் அந்தப் பார்வை எனக்குத் தெளிவாக உணர்த்தியது. அவருடைய ஆழமான அன்பை நேசத்தை, உணர்வு உணர்வு அவ்வளவுக்கவ்வளவு என் நெஞ்சில் சோகச் சுமை நிரம்பியது. அவரை முன்னதாகவே உணர்த்துகொள்ள முடியாமற் போய்விட்டதற்காக என்னையே நான் நொந்து கொண்டேன். ஏனெனில் அவருடைய உண்மையான பாசத்தை உணரமுடியாமல் போகுமளவிற்கு எனக்கு வயதாகவில்லை என்பதோடு, அனுபவம் இல்லாமலும் இருந்திருக்கிறேனே என்று வருந்தினேன். இப்பொழுது எல்லாமே மிகத் தெளிவாகிவிட்டது. புனித மிகுந்த இந்தப் புரட்சிக் காகவே தனது சொந்த சுகங்களை யெல்லாம் துச்சமென மதித்திருக்கிறார்: அதற்காகவே தனது திருமணத்தைக்கூட காலங்கடத்தியிருக்கிறார் என்பது விளங்கிவிட்டது.

தொடரும்

டாக்டர் ப. சிவகுமார் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் இயல்பியல் துறையில் பேராசிரியராகப் பணி புரிகிறார். தமிழை அறிவியல் மொழியாக்குவதில் தணியாத ஆர்வம் கொண்டவர். ஆசிரியர் இயக்கங்களின் முன்னணித் தலைவர். புதிய கல்விக் கொள்கைப் பற்றிய ஒரு கருத்தரங்கில் வாசிக்கப் பட்டக் கட்டுரை இது. இக்கட்டுரை புதியக் கல்விக் கொள்கையை கல்வி வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்து பரிசீலிக்கிறது.

புதிய என்ற

வார்த்தையோடு வரும்

பழையக் கல்விக் கொள்கை

டாக்டர் ப. சிவகுமார்.

குருகுலக் கல்வி

மனித சமுதாய வரலாற்றில் கல்வி எப் பொழுதுமே ஆளும்வர்க்கத்திற்கு (Ruling Class) பணிபுரியும் வகையிலும், அவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கும் வகையிலும் திட்டமிடப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சிக் காலத்திற்கு முற்பட்ட மன்னராட்சி நடைமுறையில் இருந்த 'குருகுல' முறையில் கல்வி; ஆட்சியாளருக்கும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலருக்குமே தரப்பட்டது. போர்முறைக் கலைகள் ஊத்திரியர்களுக்கும், வேதக் கல்வி பிராமணர்களுக்கும் தரப்பட்டது. பிற பிரிவினருக்கு கல்வி மறுக்கப்பட்டது. 'ஏகலைவனுக்கு' போர் முறைக் கலை துரோணரால் மறுக்கப்பட்டது இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கதாகும். தொழிற்புரட்சிக்கு முற்பட்ட சமுதாயத்தில் 'அனைவர்க்கும் கல்வி' என்பது கனவிலும் காணமுடியாத ஒன்றாக இருந்தது என்பதை உணரலாம்.

காலனி ஆதிக்கமும் கல்விக் கொள்கைகளும்

18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பாவிலும் தொழில்மூலதனத்தைச் செறிவாக்கும் முயற்சி (Consolidation) தொடங்கியது. இதன் எதிரொலியாக ஆங்கில மொழியையும் பண்பாட்டையும் காலனி நாடுகளிலும் பரப்ப பிரிட்டிஷார் முற்பட்டனர். குறிப்பாக இந்தியாவிலும் கிழக்கிந்திய கம்பெனி மூலமாக காலனி ஆதிக்கம் வேரூன்ற நினைத்தவர்கள் தங்கள் வியாபாரச் சந்தையின் நலனுக்கு ஏற்றவாறு கல்வி முறையைத் திட்டமிட நினைத்தனர். 1833-ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்திய கம்பெனி கடுமையான பொருளாதாரச் சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொண்டது. இதைத் தவிர்க்க ஐரோப்பியர்களை வேலைக்கு அமர்த்தாமல், குறைந்த ஊதியம் தந்து இந்தியர்களை அமர்த்த வேண்டும் என்ற கருத்தை 1833-ஆம் ஆண்டின் பட்டயச் சட்டம் (Charter Act) உறுதிப்படுத்தியது. 1833-ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி இந்தியர்களை ஆட்சிப் பிரிவில் சாதாரண வேலைகளுக்கு அமர்த்தலாம் என்ற முடிவெடுக்கப் பட்டது. இதன் விளைவாக உரு

வானதே 1835-ஆம் ஆண்டின் கல்விக் கொள்கை. இந்தக் கல்விக் கொள்கையின் நோக்கத்தை 'நமக்கும் இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்குமிடையில் தொடர்பை உருவாக்கவும், உடலாலும் இரத்தத்தாலும் இந்தியராகவும் சிந்தனையாலும், அறிவுத்திறனாலும் பிரிட்டிஷாராகவும்' உள்ளவர்கள் தேவை என மெக்காலே விளக்குகிறார். எனவே, வெள்ளையரின் விசுவாசமான ஊழியர்களை உருவாக்கும் நோக்கம் மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கைக்கிருந்தது. பொது நிர்வாகக் குழு (General Committee on Public Instruction.) தாய் மொழியில் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்தும் மெக்காலேயின் கருத்தே அமுல்படுத்தப்பட்டது.

1844-ஆம் ஆண்டில் ஹார்டிங்கின் நிர்வாகம் ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அலுவலக வேலைகளுக்கு நியமிக்கப்படுவர் என அறிவித்தது. 1854-ஆம் ஆண்டில் அறிவிக்கப்பட்ட உட் (Wood)-ன் அறிக்கை சென்னை, பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தாவில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவ பரிந்துரைத்தது. அந்தப் பரிந்துரையில் "நம்பிக்கைக்குரிய திறமையான அரசு ஊழியர்களைக் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு உற்பத்தி செய்வது இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களின் வேலை" (To provide the East India Company with reliable and capable supply of public servants) எனக்குறிப்பிடப்பட்டது.

பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்கிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மாணவர்களிடையே இந்திய தேசிய உணர்வு வளரும் அபாயத்தையும் கண்டது. 'அவர்களுக்குத் தரப்படும் கல்வி மூலமாகவும், பயிற்சி மூலமாகவும் இங்கிலாந்தின் மேல் அவர்களுக்குள்ள வெறுப்புணர்வையும், கருத்துக்களையும் மாற்ற முடியவில்லை (It is impossible to dissociate their ideas and their hatred of England from the course of Education and training through which they have passed) என்று கர்சனுக்கு (Curzon) தெரிவிக்கப்பட்டது. வளர்ந்து வரும் தேசிய உணர்வை நசுக்க, கல்வி அமைப்பை மாற்ற ராலேயின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு 1904-ல் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களைத் திருத்தி கல்விக் கொள்கை ஒன்றை அறிவித்தது. பல்கலைக்

கழகத் தலைவரின் (Chancellor) அதிகாரம் வரம்புக்குமீறி அதிகமாக்கப்பட்டது. இதுவே பல்கலைக்கழகத் தன்னாட்சியை ஒடுக்க எடுக்கப்பட்ட முதல் முயற்சி எனலாம். இதை எதிர்த்து இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் போராடியது. காலனி ஆட்சிக்கும் அதை எதிர்த்தவர்களுக்கும் இடையேயான போராட்டம் ஓயவில்லை. 1913-ல் மற்றொரு கல்விக் கொள்கைத் தீர்மானம் அறிவிக்கப்பட்டது.

வரம்பற்ற உயர்கல்வி வளர்ச்சியைத் தடுக்கவும் அதன் மூலம் தரத்தை உயர்த்துதலும், கற்பித்தலின் தன்மையை உயர்த்துதலும், மனநிறைவற்ற, நம்பிக்கைக்குத்வாத (?) இளைஞர்களை பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் உருவாக்குவதைத் தடுப்பதும் தான் புதிய கல்விக் கொள்கையின் நோக்கம் (The aim of the new education and thereby to raise standards improve the quality of teaching and also prevent schools and colleges from producing discontent and disloyal young man. (Aparna Basu-Education & political development p. 58)) என்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அறிவித்தது. இதனால் காலனி ஆதிக்கத்திற்கும் அதை எதிர்த்த இந்திய தேசிய சக்திகளுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் முற்றின. 1907-ல் சுதேசி இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் முயன்று ஜாதவபூரில் தொடங்கிய பொறியியல் கல்லூரி, 1909-ல் பெங்களூரில் அமைக்கப்பட்ட இந்திய அறிவியல் நிறுவனம் (Indian Institute of Science.) இந்திய தேசிய சக்திகள் சுதந்திர இந்தியாவில் உருவாக்க நினைத்த அரசியல் அமைப்பிற்கான அடித்தளங்கள் ஆகும். கோகலே 1911-ல் இலவச கட்டாயக் கல்விக்காக எடுத்த முயற்சியையும் பிரிட்டிஷார் நிராகரித்தனர்.

1947 வரை காலனி ஆதிக்கத்தை நிறுவிய சக்திகளுக்கும் அதைத் தகர்க்க நினைத்த சக்திகளுக்கும் இடையிலான மோதல்களில் அவரவர்கள் அரசியல் நோக்கங்களுக்கேற்ப கல்விக் கொள்கைத் தீர்மானங்களும், எதிர் விளைவுகளும் நிகழ்ந்தன என அறியலாம்.

1947-க்குப் பின்னால்

இந்தியாவில் விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது தேசியக் கண்ணோட்டத்தோடு கூடிய மாற்றுக் கல்விக் கொள்கையை நினைத்த தலைவர்கள் விடுதலைக்குப் பின்னால் உருவான புதிய ஆளும் வர்க்கத்தின் நலனைக் காக்க மிகச் சில மாற்றங்களோடு அதே கல்விமுறையைத் தொடர்ந்தனர்.

ஆட்சி மாறிய பின்னால் மத்திய கல்வி ஆலோசனை வாரியம் (Central Advisory Board of Education.) இரண்டு குழுக்களை நியமித்தது. 1948-ல் பல்கலைக் கழக கல்விக்குழு ஒன்றை டாக்டர் இராதாகிருட்டிணன் தலைமையிலும், 1952-ல் இடைநிலைக் கல்விக்குழுவை டாக்டர் லட்சுமணசுவாமி முதலியார் தலைமையிலும் நியமித்தது. டாக்டர் இராதாகிருட்டிணன் குழு பரிந்துரையில் 'பல்கலைக் கழக மான்யக் குழு' அமைக்க ஆலோசனை கூறப்பட்டது. இந்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை, பாராளுமன்ற அரசியலமைப்புக்கு ஆதரவு ஆகியவற்றின் பிரதிபலிப்பாக இந்தக் கொள்கைகள் அமைந்தன.

".... There is a need to promote technical skill and efficiency at all stages of education so as to provide a trained and efficient personnel to work out schemes of industrial and technological advancement (Dr. Lakshmanaswamy Mdlr. Report page 27)"

என்று கூறியதன் மூலமாகக் கைத்திறனுடைய தொழிலாளிகளை உற்பத்தி செய்யும் சாதனமாக மட்டுமே கல்விமுறை திட்டமிடப்பட்டது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் விடுதலைக்குப் பின்னால் மத்திய அரசின் கல்விக் கொள்கைகள்:

- (1) மேல் தட்டில் உள்ளோரை ஒருங்கிணைத்தலும் அதற்கு ஆதரவாக மற்றொரு பகுதியினரை உருவாக்கி, அந்தப் பகுதியினரை துணைச் சக்தியாகவே வைத்து ஆளும் சக்திகளின் நலன்களைப்பேணிப்பாதுகாக்க முயற்சித்தல் ;

- (2) பரந்துபட்ட மக்களிடமிருந்து அதிருப்திப் பெருமல் இருக்க அவ்வப்போது ஜனரஞ்சகமான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல் (மதிய உணவு, இலவச உடை போன்றவை)

என்னும் வகையில் இரண்டு திசைகள் வழியேயும் செயல்படத் தொடங்கின.

கோத்தாரிக் குழுவும் மத்திய அரசும்:

1950-இல் "14 வயதுவரை அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் இலவச கட்டாயக் கல்வியை 10 ஆண்டுக்குள் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்" என்று அரசியல் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தியும், 1960 தாண்டியும் எதுவும் நடக்காத நிலை ஒருபுறம் இருக்க, படித்து வேலையற்றோர் எண்ணிக்கையும் பெருகத் தொடங்கியது. இந்த நிலையில் 1964-ஆம் ஆண்டில் டாக்டர். கோத்தாரி தலைமையில் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு தொடக்கக் கல்வி முதல் உயர்கல்வி வரை ஆராய்ந்து உருப்படியான சில ஆலோசனைகளையும் சொன்னது.

பணம் கொடுத்துப் படிக்கும் உயர்த்தும் மக்களுக்கான தனியார் பள்ளிகளும், பிற மக்களுக்கான அரசால் நிர்வகிக்கப்படும் வசதியற்ற பள்ளிகளும் தனித்தனியாகப் பராமரிக்கப்படுவதைக் கவலையோடு கண்ட கோத்தாரி குழு அனைவர்க்கும் பொதுவான பள்ளியை நிறுவவும், அண்மை சேர்ப்புத்திட்டம் 'Neighbour hood admission policy' அமுலாக்கவும் கூறியது. கல்வியைப் பொறுத்தவரை மாநிலப் பட்டியலில் இருப்பதுதான் சரியான தெனவும் மிகத் தொலைவில் இருக்கும் மையப் படுத்தப்பட்ட அதிகார அமைப்பு, மாநில கல்விச் சூழலோடு ஏனோதானோ வெனவும் இறுக்கமாகவும் செயல்பட வாய்ப்புண்டு எனவும் கூறியது. அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவன ஆசிரியர்க்குக் குடியுரிமை, அரசியலுரிமை வழங்கக் கூறியது. இதைப்போன்ற நல்ல பரிந்துரைகளை ஒதுக்கித் தள்ளிய மத்திய அரசு 'தன்னாட்சி நிறுவனங்கள்', 'தனிச் சிறப்பு மையங்கள்' 'மூம்மொழிக் கொள்கை' என்பவற்றைச் செயலாக்கும் வகையில் 1968-ல் கொள்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தது.

மேலும் பல்கலைக் கழக அமைப்புகளில் அதிகார வர்க்கப் பிடிப்பு ஒங்கும் வகையில் கஜேந்திர கட்கர் குழு கூறிய பரிந்துரைகளை 1969-ல் அமுலாக்கி ஜனநாயக அமைப்புகளை முடக்கவும் மத்திய அரசு முனைந்துள்ளது.

மாநிலங்களின் சுயாட்சியோடு, அந்தந்தப் பகுதி மக்களின் 'மொழி' இன கலாச்சார உணர்வுகளுக்கேற்ப கல்வி அமைப்பைச் சீரமைக்கும் உரிமையைப் பறித்து கல்வியை இணைப்புப் பட்டியலில் (Concurrent list) கொண்டு சேர்த்தது.

இன்றைய பொருளாதார, சமூக, அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள்

தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டவாறு ஒவ்வொரு ஆட்சியாளருக்கும் அரசியல் சமூக, பொருளாதார நெருக்கடிகள் தோன்றும்போது கல்வி அமைப்பை மாற்றவேண்டிய அவசியமும் ஏற்படுகிறது.

அண்மைக் காலங்களில் வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் உலக வங்கியின் நிர்ப்பந்தங்களும் சர்வதேச நிதிச் செலவாணியின் (IMF) தாக்கங்களும் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கையில் எல்லாக்கூறுகளையுமே பாதித்துள்ளன என்பதை மறுக்க முடியாது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டவோ, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவோ வசதியில்லாத நிலையில் உலக வங்கி தொலைக் கல்வி முறையைப் பரிந்துரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Alternate routes to formal education—World Bank Publication) இது நமது நாட்டின் கல்விக்கொள்கையிலும் பாதித்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மேலும் நமது நாட்டில் உள்ள பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகள் பன்னாட்டு மூலதனங்களால் நிர்வகிக்கப்படுவதும், அந்தந்த நாட்டு நவீனத் தொழில் நுட்பங்கள் அவ்வப்போது புகுத்தப்படுவதும் வாடிக்கையாகி விட்டன. அண்மையில் மத்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கைப்படி, உள்நாட்டுச் சந்தையை மட்டும் தொடர்ந்து நம்பியிராமல் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு

தூக்கு வந்திடும்

சுதந்திர நாடு இன்னு
சொல்லிக் கிட்டாங்க - நான்
சுத்தும் முத்தும் பாத்துப் புட்டேன்
கண்ணுல படலே
கணக்கில்லாம சாதிச் சண்டை
சந்திக்குச் சந்தி
கொள்ளை கொலை கொடுமை சேதி
பத்திக்குப் பத்தி
நடக்கிறத எடுத்துச் சொன்ன
நாக்கறுந்திடும்
நாலுபேரா எடுத்துக் கேட்டா
தூக்கு வந்திடும்
தொல்லையிது என்று சொன்ன
துப்பாக்கிப் பேசும் - பெரிய
தொரைமார்கள் வயல்கினத்தில்
பிணங்களே மிதக்கும்
கூலியத்தான் கூட்டிக் கேட்டா
குடிசைகள் எரியும் - அந்த
குடிசைக்குள்ளே நண்டு சிண்டாய்
உயிர்களே எரியும்.

□ சுகதேவ்

ஏற்றுமதியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுள்ளதும் தெளிவாகிறது. (Seventh Five Year Plan, Vol. I pp. 77) எனவே, “உயர்ந்த தரம் மற்றும் தனிச் சிறப்பு உடைய கல்வி முறை தேவைப்படுகிறது. அதாவது நவீன முறைகளில் பயிற்றுவிக்கப் பட்ட தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் இன்றைய ஆட்சியாளருக்குத் தேவைப்படுகின்றனர்”.

உயர்கல்வியை வரம்புக்கு உட்படுத்தல்

புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள மத்திய அரசின் கல்விக் கொள்கைப்படி உயர்கல்வியானது வரம்புக்கு உட்படுத்தப்படுதலும், தனித்திறமை மையங்கள் உருவாக்கப்படுதலும் மேற்சொன்ன நோக்கத்தின் வெளிப்பாடாகும். ‘புதிய கல்விக் கொள்கை’ ஆவணத்தில் ‘நவீனமயமாக்கப்பட்ட மற்றும் உலகளாவியப் பொருளாதாரச் சவால்களைச் சந்திக்கின்ற வகையில் உயர்ந்த கல்வி அறிவுடைய, பயிற்சியுடைய மற்றும் உந்துதல் உடைய மனித சக்தியை உருவாக்குதல் கல்வி முறையின் தேசிய அளவிலான திட்டமாகும்’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது (4.141).

‘அமாவாசை பற்றி ஒரு தெலுங்கு’ கவிதை

நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் வெளியே கிளம்பும்
அமாவாசை இரவிலே
வெண்ணிலா வருவதில்லை.
விண்மீன்கள் ஒளிகாட்டும் அந்நாளில்
வெண்ணிலவு கண்மூடி விடுகிறது.
ஓ! அந்த அமாவாசை இரவின்
அழகினைப் பாருங்கள்.....
எத்தனை ஆயிரம் நட்சத்திரங்கள்
கண்சுமிட்டிச் சிரிக்கின்றன.
ஒன்றின் ஒளியினை ஒன்று மறைக்காமல்
எல்லாமே சமம் என்று
அவைகள் மகிழ்கிற
இன்பக் காட்சியினைக் காணுங்கள்.
வலியோரின் ஆதிக்கத்தில்
வதைபடும் எங்களுக்கு
பவுர்ணமை வேண்டாம்.
அமாவாசைத் தான் வேண்டும்.

□

காலனியாதிக்க ஆட்சியின்போது தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியை நசுக்குவதற்காக “ராலே—குழு” திட்டமிட்டதை முன்னர் பார்த்தோம். இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் படித்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் திட்டமிடாமல், அவைகளை அபாயகரமான சக்தியாகக் கருதுவதால் உயர் கல்விக்கு மாணவர்கள் சேருவதை கட்டுப்படுத்த முனைகின்றனர். இன்றைய அறிவியல் மற்றும் கலைத்துறைப் பாடங்கள், சமூக நோக்கு உடையனவாக மாற்றப்பட்டு மாணவர்கள் சரியாக தயாரிக்கப்படுவார்களானால் அவர்கள் ஒரு வலுவான சமூகக் கண்ணோட்டமுடைய அரசியல் சக்தியாக மாறிவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஆளுகின்றவர்களுக்கு உள்ளது. அதனால் பட்டப் படிப்பையும் வேலையையும் துண்டித்தல் (Delink degree from job) என புதிய கல்விக்கொள்கை அறிவிக்கிறது. (4.84) டாக்டர் கோத்தாரி குழு இந்தியாவின் வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்ப 1986-1987ல் மாணவர் சேர்க்கை எண்ணிக்கை 42 இலட்சம் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால் 1982-இல் 33.3 இலட்சம்

மாணவர்கள்தான் உயர்கல்வியை எட்டியுள்ளார்கள். இந்த நிலையில் உயர்கல்வியில் மாணவர் சேர்க்கைக்குத் தடை விதித்தல் (4.123) உள்நோக்கும் உடையதல்லவா?

உயர் கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் பிறநாடுகளின் ஊடுருவலும்

உலக வங்கியால் திட்டமிடப்படுவதும், பன்னாட்டு மூலதனங்களால் பின்னுக்கு இருந்து கட்டமைக்கப்படுவதுமான கல்வித் திட்டங்கள் ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் நமது நாட்டிற்கு எந்த அளவிற்கு அபாயகரமானது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இந்திய மண்ணிற்கும், தட்ப வெப்ப நிலைக்கும் ஏற்ற நெல்வகைகளைக் குறித்து ‘மத்தியப் பிரதேச நெல் ஆய்வு நிலைய’ (MPRRI) விஞ்ஞானி ஒருவர் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு வந்தார். ஏறத்தாழ 19,000 நெல்வகைகளை கண்டு பிடித்தார். ‘சர்வதேச நெல் ஆய்வு நிலையம்’ (IRRI) கண்டுபிடித்து இந்தியாவில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பிய நெல் ரகங்கள் IR-8 போன்றவை இந்த மண்ணுக்கு ஏற்றதல்ல என எதிர்த்ததால், மத்தியப்பிரதேச அரசுக்குக் கடன் கொடுத்த உலக வங்கி MPRRIயை முடச் சொல்லி வற்புறுத்தி அந்த விஞ்ஞானியைத்தெருவுக்கனுப்பியது வேதனையான செய்தி (The Great Green Robbery’ Claude Alvares, III weekly of India, Page 11, March 23, 1986)

இந்த மண்ணில் வேருன்றி வளரக்கூடிய, நமது நாட்டின் சாதாரண முக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய ஆய்வு முயற்சிகள், இன்றைய தேவை. ஆனால் சென்னை, டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா, கான்பூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள IIT— ஒவ்வொன்றும் ஒரு வெளிநாட்டின் உதவி பெற்று அந்தந்த நாட்டின் தொழில் நுணுக்கத்தை அறிமுகப்படுத்த நினைக்கும் கல்வி முறை தரப்படுகிறது. இதில் பயிலும் மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றுவிடுவது ஒருவித இழப்பு. மீதி மாணவர்களோ இங்கேயுள்ள பன்னாட்டு மூலதன தொழிற்சாலைகளில் வெள்ளுடை நிர்வாகிகளாகின்றனர். எனவே, இதுவும் ஒருவகை ‘அறிவு இறக்கம்’ (Braindrain) அல்லவா? (Science Today, Sep. 1985 pp. 9)

இத்தகைய வெளிநாட்டு மூலதன உதவி பெறும் கல்வி நிறுவன மாணவர்களுக்குச் சரியான சமூக உணர்வு தரக்கூடிய நிலை ஏன் உருவாக்கப்படவில்லை? 'Centres of Excellence' என்று உருவாக்கி வெளிநாட்டுக்குப் பயன்படக்கூடிய தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களை உற்பத்தி செய்யும் நோக்கம் மட்டுமே இருக்குமானால், "இன்றையிலிருந்து பதினைந்து ஆண்டுகழித்து 21-ஆம் நூற்றாண்டில் உடலளவில்தான் அடியெடுத்து வைப்போம், ஆனால் பண்பாட்டு ரீதியாக, சமூக ரீதியாக, அறிவு ரீதியாக பின்னுக்குத் தள்ளப் பட்டிருப்போம்" (Science Today, Sep. '85 pp. 9) தொழில் வல்லுநர்களை உற்பத்தி செய்து நவீன இந்தியாவைக் காண நினைக்கும் 'புதிய கல்விக் கொள்கை ஆவணம்' இது குறித்து திட்டமேதும் கூறவில்லை.

வெளிநாட்டுச் சந்தையும்

ஆராய்ச்சியும்

வெளிநாட்டில் உள்ள நமது விஞ்ஞானிகளுக்கு மட்டும் தனி வரிச் சலுகையோடு இங்கே மூலதனமிட்டுக் தொழில் செய்ய குளுகுளு மலைப்பிரதேசங்களில் 'Technological park'—என்னும் தொழிற் பூங்கா அமைக்க உதவும் மத்திய அரசு, நமது விஞ்ஞானிகளை ஊக்குவிக்க மறுப்பது உண்மை. இதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், தொழில் நுட்பக் கல்வி மற்றும் அறிவியல் கல்வியைத் திட்டமிட்டால் "மேலும் மேலும் தமது இளைஞர்கள் வெளிநாடு செல்லுதலும், அவ்வாறு வெளிநாடு சென்றால் பின்னொரு காலத்தில் இங்கே தனி மதிப்பு தரப்படும் என்ற நிலையும் நீடிக்குமானால் இந்த நாட்டிற்கென ஒரு பிடிப்பற்ற வல்லுநர்களையே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்..." தமது (Physics News, Sept. '83, pp.85.) நவீன தொழிற் கல்விக் கொள்கையினால் வெளிநாட்டுச் சந்தைக்கு மலிவான விலைக்கு நமது இளைஞர்களை விற்றுக் கொண்டிருக்கப் போகிறோமா?

ஜனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்படுதல்

இவை தவிர, 13 ஆண்டுகளாக ஊதிய உயர்வின்றி முடக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் போராட முனைவதும், சில உரிமைகளுக்கு மாணவர்கள் அங்கங்கே போராடுவதும் பல்கலைக் கழக

அமைப்புகளில் கவர்னர் மற்றும் அரசின் தலையீட்டை எதிர்ப்பதும் தனது ஆட்சி நலனுக்குக் குந்தகமாகக் கருதுவதால் 'அரசியல் கற்றல்' (Depoliticisation) என்ற பெயரில் ஜனநாயக உரிமையைப் பறிக்க புதிய கல்விக் கொள்கை பரிந்துரைக்கிறது (4.27)

பல்வேறு மொழி, இன, பண்பாட்டு வேறுபாடுடைய மக்களை உள்ளடக்கிய இந்த நாட்டில், 'தேசிய பாடத் திட்டம்', 'மாதிரிப் பள்ளி', 'தேசிய அளவில் பணிக்குத் தேர்ந்தெடுத்தல்' என அமைத்துச் செயல்பட முனைவது பல்வேறுபட்ட மக்களின் உணர்வுகளைப் புறக்கணிக்கும் போக்கின் வெளிப்பாடல்லவா?

அடிப்படை மாற்றம் நோக்கி

மேலும் இந்தப் புதிய கல்விக் கொள்கையின் பின்னணியாக உள்ள 'புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை', 'புதிய துணிக் கொள்கை', 'புதிய தொழிற் கொள்கை'... போன்றவற்றையும் ஒருசேர ஆராய வேண்டியுள்ளது.

தாய்மொழிக் கல்வி, எல்லோருக்கும் கல்வி, மாநிலப் பட்டியலில் கல்வி, நாட்டின் மக்களுக்கேற்ற வகையில் பயன்படப்போகும் பன்னாட்டு ஆதிக்கம் சாராத தொழிற்கல்வி, அடிப்படை விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைத்துறைக் கல்வியை இன்றைய மாற்றங்களுக்கேற்பச் சீரமைத்தல், ஆகியவற்றிற்குக் குரல் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இவற்றிற்குக் குரல் கொடுக்க வேண்டிய அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்களின் ஊதிய நிலை, பணிநிலை ஆகியவற்றிற்காகவும் போராட வேண்டியுள்ளது. உயர் கல்வியைச் சரியான பாதையில் கட்டமைக்க பல்கலைக் கழகங்களில் ஜனநாயக அமைப்பமைய அவைகளுக்காகவும் போராட வேண்டியுள்ளது.

சில அடிப்படை மாற்றங்கள் இல்லாமல் நிரந்தரத் தீர்வில்லை. அதுவரை நமது இயக்களும் ஓயப்போவதில்லை. □

பத்திரிகைகள்

மக்களின் பல்கலைக்கழகங்கள்

வைகறை

‘அறிவினைத்தூண்டி அறியாமை எனும் சாபக்கேட்டினைத் தொலைக்க வேண்டுமென்றால், அறிவை வளர்க்கும் பத்திரிகைத் தொழில், பள்ளிகள், கல்லூரிகள் போன்ற அறிவாலயங்கள் ஒத்து வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் பத்திரிகையும் பள்ளிப்படிப்பும் அறிவு மரத்தின் இருவேறு கிளைகளாகும்’. என்று சேம்ஸ் பக்கிம்காம் அவர்களின் சொற்கள் ஐரோப்பிய சமுதாயத்தில் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் புதிய சமூக வரலின் காரணத்தால் கல்வி மக்கள் மயமாக ஆக்கப் படுவதற்கு ஆதரவாக எழுந்தக் குரலாகும்.

‘பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், இந்தியா பெருமாற்றத்திற்குட்பட்டது. அந் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே தமது ஆட்சியை உறுதிப் படுத்திக் கொண்ட ஆங்கிலேயர், தமது தேவைக்கும் இலட்சியத்திற்கும் ஏற்ப நாட்டை ஆளத் தொடங்கினர். நூற்றாண்டுகளாக நிலவி வந்த பொருளாதார அமைப்பு, வெடிக்கத் தொடங்கியது. விவசாயத்தையும், கிராமக் கைத்தொழில்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்த ‘புராதன’ வாழ்க்கை முறை தகர்ந்து, மேலாட்டாரின் கைத்தொழிற் புரட்சியின் வழி தின்ற ‘நவீன’ நாகரிகமும் பொருளாதார அமைப்பும் இடம் பெறலாயின. இது வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு, ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரால் புகுத்தப்பட்ட மாற்றமாகும். பழையன கழிக்கப்

பெற்று புதியன புகுத்தப் பெற்றன. பன்னெடுங் காலமாக மாற்றமெதுவுமின்றித் தேக்க முற்றிருந்த புராதனப் பெருமை வாய்ந்த சமுதாயத்தில் தவிர்க்கமுடியாதபடி ஏற்பட்ட வரலாற்று மாற்றமாகும் (தமிழ் நாவல் இலக்கியம். பக். 21 க. கைலாசபதி)

தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்பட்ட இந்த வரலாற்று மாற்றத்தால் இந்திய சமுதாயத்தில் புதிய படித்த மத்தியதர வர்க்கம் தோற்றமெடுத்தது. குறிப்பிட்ட வரையறைக்குட்பட்டக் குருகுல கல்விமுறை உடைந்து கல்வி பரவலாக்கப் பட்டது. அச்ச முறையின் அசுரவேக முன்னேற்றம் புதிய கல்வியால் ஏற்பட்ட அறிவுத் தாகத்திற்கு புதிய செய்தித் தொடர்புகள், ‘பத்திரிகை வடிவத்தில்’ குளிர் நீர் வழங்கின. அதனால் தான் பத்திரிகை நவீன உலகின் முதன்மையான ஆச்சரியங்களில் ஒன்று (ப. ராமசாமி உலக அறிஞர் சிந்தனைக் களஞ்சியம். பக். 256-1964) என்றும் ‘பத்திரிகைகள் மக்களின் பல்கலைக் கழகம், பாதி மக்கள் வேறெதையும் படிப்பதில்லை’ (கே. பார்டன் மேற்படிநூல் பக். 256) என்றும் கூறப்படுகிற ‘சுருத்து வரிகளை’க் காணுகிறோம்.

பத்திரிகையின் பண்புக் கூறுகளையும் அதன் தோற்றத்தையும் உள்வாங்கிக் கொள்பவர்களில் சிலர் பழங்காலச் செய்தித் தொடர்புகளை அடித்தன

மாகக் காணுகின்றனர். பழங்கால மன்னர்கள் தங்கள் ஆணைகளை முரசறைந்து அறிவித்ததையும், தூதுவர்கள் மூலம் செய்தி அனுப்புதல், பறவைகள் மூலம் செய்தி விடுத்தல் ஆகியவற்றையும் கவனத்தில் கொள்கின்றனர்.

பிரான்ஸ் தேசத்தில் 1794 ஆண்டு ஆறு மைல்களுக்கு ஒன்றாக சைகைக் கருவிகள் இணைந்த கோபுர நிலையங்களைக் கட்டி, கட்டிடத்திலிருந்து அரசினருக்கு மட்டுமே புரியக் கூடிய தடித்தக் கறுப்பு நிற எழுத்துக்களை செய்தி களுக்கு ஏற்ப மாற்றி மாற்றிக் காண்பிக்க அடுத்த அடுத்த நிலையங்களிலுள்ளோர் தொலைநோக்கி மூலம் கண்டு செய்திகள் அனுப்பினர்.

ஆக்ராவி்லிருந்த தன் மனைவிக்கு பிறக்கப் போகும் குழந்தை ஆணு பெண்ணு என்று டில்லியுள்ள ஜஹாங்கீர் அறிய வழி நெடுகிலும் பச்சைக் கொடிகளையும் சிவப்புக் கொடிகளையும் ஏந்திய பணியாட்களை நியமித்து ஆண குழந்தையென சிவப்பும் பெண் குழந்தை என்றால் பச்சையும் எனக் கொடிகளைக் காட்ட வேண்டுமென்ற செய்திகளைக் காணுகிறோம்.

வெள்ளையர்களை எதிர்த்து வீரப்போர் புரிந்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் திருச்செந்தூரிலுள்ள முருகனுக்கு நண்பகல் வழிபாடு முடிந்தவுடனே மதிய உணவினை உட்கொள்

னும் வழக்கத்தின் பொருட்டு திருச்செந்தூரிலிருந்து பாஞ்சாலங்குறிச்சிவரை மண்டபங்கள் கட்டி வழிபாடு முடிந்ததும் ஒவ்வொரு மண்டபத்திலும் மணியடிக்க ஏற்பாடுசெய்து செய்திகளை விரைவில் அறிய ஏற்பாடு செய்துள்ள செய்தியும், இதுபோல 1623 முதல் 35 ஆண்டுகள் மதுரையை ஆண்ட, திருமலை நாயக்கர் சீவில்லிப்புத்தூரில் ஆண்டாளுக்கு இரவு வழிபாடு முடிந்த செய்திகளை அறிந்த முறைகளையும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மன்னன் ஆணைகளும் மடல் தொடர்புகளும் பத்திரிகைக்கு ஊற்று மூலமாக அமைய முடியாது தென்பதை பத்திரிகையின் உள்ளடக்கமே தெளிவுறுத்தும். பரந்து பட்ட சமுதாயத்தில் நிகழ்கின்ற செய்திகளை பரந்து பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு தெரிவிப்பதையே தொடக்கக் காலப் பத்திரிகைகள் செய்துள்ளன. மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களே (மாஸ் மீடியா) 18 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் நிகழ்ந்த சமூக மாற்றத்திற்குப் பின்னர்தான் பெரும்பாலான மக்களைப் போய்ச் சேருகின்ற வகையில் பிறப்பெடுத்ததைக் காணுகிறோம். அவ்வாறு இருக்கின்ற பொழுது பத்திரிகையும் இதற்கு விதி விலக்கல்ல.

உலகத்தின் மிகப் பழமையான இதழாக குறிப்பிடப்படும் சீனத்தின் பீகிங் கெஜட் (PEKING GAZETTE) 8 அல்லது 9 நூற்றாண்டில் அரசு ஆணைகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. 'GAZETTE' என்ற சொல்லுக்கு an official news paper for announcement of Government appointments, bankruptcies என்று பொருள் எழுதிவிட்டு A Titles for a news paper என்று பொதுவாக அகராதிகள் பொருள் குறிப்பதை யுணர்வேண்டும்.

இந்தியாவின் முதல் பத்திரிகையாக 1780 ஜனவரி 29ல் ஜேம்ஸ் அகஸ்டஸ் ஹிக்கி (James Augustus Hickgy) என்பவர் பெங்கால் கெசெட் அல்லது கல்கத்தா ஜெனரல் அட்வர்டைசர் (Calcutta general advertiser) என்னும் வார இதழை 'A Weekly Political and Commercial Paper' என்று பிரகடனத்தோடு வெளியிட்டார்.

தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்த முதல் பத்திரிகை 1785ல் வெளிவந்த Madras Courier எனும் ஆங்கில இதழாகும். 1802ல் இலங்கையில் தொடங்கப்பட்ட 'சிலோன் கெஜட்' தமிழ் சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும் மொழிப் பகுதிகளோடு வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. 1830 வரை தமிழில் தனி இதழ்கள் தொடங்கப் பெறவில்லை. 1831ம் ஆண்டு சென்னைக் கிறிஸ்தவப் பிரச்சாரக் கழகம் 'Tamil Magazine' என்ற இதழை கிறிஸ்தவ மதத் தொடர்பானச் செய்திகளோடு தமிழில் கொணர்ந்தது.

கிறிஸ்தவப் பாதிரிகளால் வெளிநாட்டிலிருந்து அச்சப் பொறித் தருவிக்கப்பட்டது. அவர்களால் தான் பெரும்பாலும் தங்கள் மதத்தைப் பரப்ப இந்திய மொழிகளில் பத்திரிகைகளும் புத்தகங்களும் வெளியிடப்பட்டன.

சமுதாயத்தில் அங்கங்கே நிகழ்வுறும் கொடுமைகள், ஒடுக்குமுறைகள், அங்கங்கே மறைந்து மண்ணிக் கொண்டிருந்த போது, மகிழ்ந்தனர் ஆதிக்க மற்றும் அரசு சார்பினர். பத்திரிகைகள் தோன்றிய பின்னர் எங்கோ ஒரு மூலையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் சமுதாயத்தின் முன்னால் வெளிப்படுத்துவதற்கு பத்திரிகைப் பயன் பட்டபோது ஆதிக்கச் சார்பினர் வெகுண்டெழுந்து நின்றனர். 'கல்வியானது பணியின்மையையும் மரபுக்கு

மாறுபட்ட நடத்தைகளையும் தோற்றுவித்துள்ளது. அந்த வசதி இவற்றுக்குத் தூண்டு கோலாக இருப்பதோடு அரசுக்கு எதிரான செயல்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே கல்வியும் அச்ச வசதியும் பரவலாக அணுகாதபடி ஆண்டவன் நம்மைக் காப்பாற்றப்படும்' என்று 1671 ஆம் ஆண்டு 'பர்க்ளே' என்பவன் சமீபபுகளையும் ஆண்டவனிடம் அவன் சரண் அடைந்ததையும் காணுகிறோம். மேலையநாடுகளில் நிகழ்ந்த அடக்குமுறை போலவே இந்தியாவில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளும் அடக்குமுறைகளைச் சந்தித்தன. இந்திய மொழிகளில் பத்திரிகைகள் சுதந்திரப் போர்க்க்கால மூட்டிய போது 1878 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் அடிமை மொழி செய்திச் (Vernacular Press Act) சட்டத்தை விட்டன் பிரபு கொண்டுவந்து பத்திரிகை அலுவலகத்தையும் அச்சகத்தையும் சோதனையிடவும் பறிமுதல் செய்யவும் அடிமட்டத்தில் மாவட்ட நீதிபதிக்கு மட்டுமின்றி காவல் துறை அதிகாரிக்குக் கூட அதிகாரமளித்தான். இத்தகைய பெருங்கொடுமையால் தான் வங்கத்தில் வங்க மொழியில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'அமிர்த பஜார்' பத்திரிகை தன்னை ஆங்கிலத்தில் மாற்றிக் கொண்டது. பல பத்திரிகையாளர்கள் நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

தொடரும்

எரிப்பதா? புதைப்பதா?

மகனே
உன்னை புதைப்பதா
எரிப்பதா
என்று கேட்டார்கள் ....
விதைக்கச்
சொல்லிவிட்டேன் ...!

இர. நடராசன்

(திரை விலகும்போது மேடையில் இருள் பரவியிருக்கிறது. மேடையின் நடுவில் கதை சொல்வோன் நிற்பது அவனைச் சூழ்ந்துள்ள மங்கலான ஒளிவட்டத்தில் தெரிகிறது. அவன் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக் கொள்கிறான். மெதுவாக முன்னோக்கி மேடையின் மத்திய கீழ்ப்பகுதியை நோக்கிச் சில காலடிகள் எடுத்து வைக்கிறான். அவனைச் சூழ்ந்த ஒளி வட்டம் பிரகாசமாகி அவனுடன் முன்னோக்கி நகர்கிறது.

நிதானமாக நின்றபடி சபையை நோக்கி அவன் பேச ஆரம்பிக்கிறான்)

கதை சொல்வோன் : நல்லதுதான் யோசிப்பது. சில விஷயங்களைப் பற்றி. சிந்தனையுமில்லாவிட்டால் மனிதன் எப்பவோ செத்துப் போயிருப்பான். நாங்களும் கொஞ்சம் சிந்திப்போம்.

மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் மறுபடியும் கிடைக்கிறவரையும் உயிர்வாழ்தலையே வெறுத்துப் போராடத் துணிந்த எத்தனையோ மனிதர்களை நீங்கள் சந்திக்க முடியும். உத்தரவாதமற்றதே மனிதனின் விதியெனில், அந்த விதியை எதிர்த்துப் போராடுவதே உலகின் வரலாருக்கும். இந்த வரலாறு எங்கள் செம்பாட்டு மண்பரப்பில் பனையாய் நிமிர்கிறது. நீருயர வரப்புகும் வயற்பரப்பிலெல்லாம் செந்நெல்லாய்த் தலையசைத்துச் சிரிக்கிறது. இது நானைய வரலாறு. ஆனால் நேற்றே தொடங்கி விட்டது.

(இதேவேளை பின்திரையில் சிவப்பு ஒளி பாய்ச்சப்படுகிறது. எட்டுப்பேர் திறந்தமேனியுடன் வார்த்தைகளற்று உழைக்கும் பாவனையில் அசைவற்றிருக்கின்றனர். அறிமுகம் முடிந்த கதைசொல்வோன் மேடையின் வலப்புறமாக வெளிச் செல்ல மேடை முழுவதும் ஒளி பரவுகிறது)

விழித்தெழுந்தவர்கள்

சுகுமார்

□

ஆசிய மாணவர் ஒன்றிய சர்வதேச மாணவர் மாநாட்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட நவீன நாடகம்

பாடல் :

விடியலைப் போலவே...விடியலைப் போலவே
வேறெதோ தோற்றங்கள் தினம் காணுகின்றன.
புதியதாய் வாழ்விலே...புதியதாய் வாழ்விலே
ஏதுமில்லாமலே உயிர்வாழுகின்றன.

(பாடல் இரண்டாவது தடவை பாடப்படும் போது உழைப்பாளிகள் எண்மரும் வெவ்வேறு விதமான தொழில் புரிவதை ஊமை நடிப்பில் நிகழ்த்துகின்றனர்.)

பாடல் முடிய மேடையின் வலப்புறமிருந்து கதை சொல்வோன் உள் நுழைகிறான். இலங்கையின் தேசிய உடையை அவன் அணிந்திருக்கின்றான். அரசர்களின் வருகையைத் தெரிவிப்பது போன்ற கம்பீரமான இசை முழங்குகிறது. கதைசொல்வோன் மேடையின் இடது கீழ்முலையை அடைந்து நிமிர்ந்து நிற்கிறான். உழைப்பாளிகளனைவரும் தங்கள் வேலைகளை நிறுத்திவிட்டு மேடையின் மத்தியில் கூடுகின்றனர். கதை சொல்வோன் முகத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்த படி கொடியேற்றுகிறான். உழைப்பாளிகளனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு அதனைப் பார்த்துக் கை தட்டுகிறார்கள் பிறகு எல்லோரும் இலங்கையின் தேசிய கீதத்தைப் பாடுகின்றனர்.

தேசிய கீதம் முடிந்ததும் உழைப்பாளிகளை அமரும்படி கையசைத்துவிட்டுக் கதைசொல்வோன் பேச ஆரம்பிக்கிறான்.,

கதைசொல்வோன் : நமது அயல் நாடான இந்தியாவைப் போலவே நாமும் இன்று சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டோம். நாமெல்லோரும் நடத்திய போராட்டங்கள் மனிதகுல வரலாற்றில் பொன்னெடுகளில் பொறிக்கத்தக்கவை. முன்னூறு ஆண்டுகளாக நாங்கள் சுமந்திருந்த அடிமை விலங்கை இன்று களையப் போகிறோம் என்று நினைக்கவே நெஞ்சமெலாம் பூரிக்கிறது. இந்தச் சுதந்திரம் எனது தனிப்பட்ட சொத்தல்ல. இது உங்கள் சொத்து. இதைப் பாதுகாப்பது உங்கள் பொறுப்பு. இனிமேல் இந்த நாட்டை, இந்த நாட்டில் பிறந்த ஒருவனே ஆட்சி செய்யமுடியும். இனிமேல் இது எங்கள் நாடு. சுதந்திர இலங்கை நீடு வாழ்க.

(உழைப்பாளிகள் கைதட்டலுடன் எழுந்து செல்கின்றனர். கதை சொல்வோன் பாதிவழியில் போய் நிற்கிறான் உழைப்பாளிகள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்கின்றனர்)

உழைப்பாளி 1 : ஒரு மாதிரியா எங்களுக்கும் சுதந்திரம் கிடைச்சிட்டுது. பெரிய நிம்மதி. இவ்வளவு காலமும் என்ன இருந்தாலும் எங்கடை நாடென்று சொல்லவே வெக்கம் மாதிரி. ஆரோ ஒருத்தன் ஆள அவனுக்குக் கீழை அடிமையாய்ச் சேவகம் செய்யிறதும் ஒரு சீவியமே ?

உழைப்பாளி 2 : வெள்ளைக்காரன் வெள்ளைக்காரன்தான். அவன் இருக்கேக்கை சட்டமெண்டால் சட்டம்தான். இனி எங்கடை துக்கள் வந்து என்ன செய்ய முடியும் ? அவன்ரை அறிவென்ன ? உலக அனுபவமென்ன ?

உழைப்பாளி 3 : இவ்வளவு காலமும் இந்த நாட்டிலேயிருந்து தேயிலை, ரப்பர், கறுவா, ரத்தினமென்று எல்லாத்தையும் அவன் கொண்டுபோனமாதிரி இனியும் கொண்டுபோக ஏலுமே ?

உழைப்பாளி 4 : காந்தி இல்லாட்டியும் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைச்சிருக்கலாம். ஆனால் இந்தியா இல்லாட்டி இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைச்சிருக்காது.

(இவர்கள் பேசுவதை உற்றுக் கவனித்த கதை சொல்வோன் அதட்டும் குரலில்...)

கதை சொல்வோன் : நீங்கள் எல்லாரும் கதைக்கச் சுதந்திரம் இருக்கு. ஆனால் வேலை நேரத்திலேயில்லை. ம வேலை நடக்கட்டும்.

(பழையபடி அவர்கள் வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள்.)

பாடல் :

கல்லைப் பிளந்துபோட்டோம்
காலம் சுழன்ற போக்கில்
நெல்லை நாற்று நட்டோம்
நாளைப் பசி தீருமென்று.

காட்டை வெட்டிப் போட்டோம்
கன நாளாய் உழைத்தலுத்தோம்.
கதிரவனே இங்கேநில்லு - நாங்கள்
கண்டபயன் என்ன சொல்லு.

உச்சிவெயில் குடித்தோம்
ஊரெல்லாம் சோறளித்தோம்.
பச்சைவயல் விளைந்ததிலே - எங்கள்
பங்கை யாரோ கொண்டுசென்றார்.

பாளம் வெடித்த நிலங்கள் - கைகள்
பட்டுப் பயிர் விளைகிறது.
வாழும் விருப்புடனே நாங்கள்
வைத்தப் பயிர் நிமிர்கிறது.

கனத்த இருட்டு கரிசல் கிராமம்

கனத்த இருட்டு
புழுக்கம் மண்டிய வறுமை.
கிராமம் நசுங்குகிறது.

சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள்
தீனமாய் அழுகின்றன.

என் ஹிருதயம்
மெல்லியதாய் கண்ணீர் விடுகிறது.

இமைப் பூட்டாத கண்கள்
உறங்கிப் பார்க்கிறது.

கூரை நொறுங்கிய சத்தம்
சேவல்களின் ரெக்கையடி.

நான் எழுந்து நடக்கிறேன்.
காற்று பனியை அள்ளி எரிகிறது

மெலிந்த செம்மறிகள்
பாதையை அடைத்துக் கொண்டு நடக்கின்றன

நீங்காத கவிச்சையைப் பரத்திக் கொண்டு
பெரட்டலை நக்கிப் போகிறது.

நிலம் விருவோடி கிடக்கிறது
வயலில் பயிர்கள் தீய்ந்து விட்டன.

வானத்தை நான் அண்ணாந்து பார்க்கிறேன்
வானவில் துணிப்பாய்த் தெரிகிறது.

கலங்கின என் மனசு
ஜீவனோடு சுகம் அனுபவிப்பதை உணர்கிறேன்.

சூரியன் மேக மூட்டத்திலிருந்து முன்னேறுகிறது
வெயில் மாய்கிறது.

வறுமை நசுக்குகிற
கிராமத்துக்கு-என் வீட்டுக்கு
நான் திரும்பி நடக்கிறேன்.

□ மு. சுயம்புலிங்கம்

□ 'நாட்டுப்பூக்கள்' கையெழுத்து
இதழிலிருந்து.

உழைப்பாளி 5 : செக்குமாடு சுத்தின
மாதிரிச் சுத்திச் சுத்தி ஒரே வாழ்க்கை. எங்
களுக்கு விருப்பப்பட்டு நாங்கள் இந்த வாழ்க்
கையைத் தேடிக் கொண்டதல்ல. இந்த வாழ்க்
கை எங்களுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருக்கு. ஒரு
நாளேக்காவது நாங்கள் தலைநிமிர்ந்து பார்க்கே
லாது. முதுகு முழுவதும் ஏதோ பாரமாய்
அழுத்திக் கொண்டிருக்கும். எப்பவாவது தலை
நிமிர் நினைச்சால் அது முதுகு முறியிறதாயும்
இருக்கலாம். ஆனால் நீண்டகாலமா இதைப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கேலாது.

உழைப்பாளி 6 : நீ சொல்ற தெல்லாம்
சரிதான். ஆனால் கதைச்சுக் கதைச்சுக் காலம்
வினாகப் போகுது. ஏதாவது உருப்படியான
வழியைப் பார். பிள்ளைகுட்டிக்காரன் நீ.

உழைப்பாளி 7 : இதையெண்டாலும் கட
வுள் விட்டது புண்ணியமெண்டு நினைக்க
வேணும்.

உழைப்பாளி 8 : காரணங்கள் எங்கையோ
இருக்கக் கடவுளைச் சாட்டாக்கிச் சோர்ந்து
போறதே ?

(கம்பீரமான இசையுடன் கதை சொல்
வோன் சிவப்பு மேலங்கியும், நீளக்காற்சட்டை
யும் அணிந்தபடி உள்துழைகிறான் ஒவ்வொரு
உழைப்பாளியினதும் காதில், குளிந்தபடி
மெல்ல இரக்கியம் கூறுகிறான். எல்லோரும்
மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். கதை சொல்வோன்
மேடையின் இடது கீழ் மூலையில் வந்து
நிமிர்ந்து நிற்கிறான்)

கதை சொல்வோன் : நாங்கள் தொழிற்
சங்கம் அமைப்போம். தொழிலாளர்களின்
உரிமைக்காகப் போராடுவோம். எங்கள் கொடி
செங்கொடி. எங்கள் சின்னம் நட்சத்திரம்.
எங்கள் குரலே பாட்டாளிகள் குரல்.

(இதைத் தொடர்ந்து கதைசொல்வோன்
முன்செல்ல உழைப்பாளிகள் பின்பு தொடர்ந்து
கோஷமெழுப்பியபடி ஊர்வலமாய்ச் செல்கின்
றனர்).

உழைப்பாளி : எங்கள் குரலே பாட்டாளி
கள் குரல்.

எல்லோரும் : எங்கள் குரலே பாட்டாளி, பாடல் :
கள் குரல்.

உழைப்பாளி : எங்கள் வரலாறே உலக
வரலாறு.

எல்லோரும் : எங்கள் வரலாறே உலக
வரலாறு.

உழைப்பாளி : நாங்களே நானைய நாயகர்
கள்.

எல்லோரும் : நாங்களே நானைய நாயகர்
கள்.

உழைப்பாளி ; நானைய பொழுது எங்கள்
பொழுது.

எல்லோரும் : நானைய பொழுது எங்கள்
பொழுது.

(ஊர்வலம் முடியக் கதை சொல்வோன்
மறுபடி மேடையின் இடது கீழ் மூலையைப்
போய்ச் சேர்கிறான். உழைப்பாளிகள் மேடை
யின் மத்தியில் அமர்கிறார்கள்).

கதை சொல்வோன் : ஆகவே தோழர்
களை ! செங்கொடியின் கீழ் ஒன்று திரளுங்கள்.
ரஷ்யாவிலே புரட்சி நடந்தது. நாளை இங்கும்
புரட்சி வெடிக்கும். உலகமெங்கும் உழைப்
பாளர்களின் ஆட்சிமலரும் என்பதை உறுதி
யோடு இந்த மேதினத்தில் கூறிவைக்க விரும்பு
கிறேன்.

(எல்லோரும் கைதட்டுகிறார்கள்.)

இன்று மேடையிலே நாங்கள் முழங்குகிற
முழக்கம் எட்டுத் திக்கிலும் எதிரொலிக்கும்.
நாளை இந்தக்குரல் எங்கும் எதிரொலிக்கும்.
புரட்சியைப் பற்றிக் கூறும். ஒரு நாள், புரட்சி
வெடிக்கும். புரட்சியின்பின் நாமெல்லோரும்
சுதந்திரமாக சமத்துவமாக வாழ வழிகிடைக்
கும். புரட்சி வழியில் நாமெல்லாம் ஒன்று
திரள்வோம். ஓரணியாய்ப் போரிடுவோம்.
பாராளுமன்றத்தில் நாங்கள் அதிக கதரை
களைப் பெறுவோம். இந்த நாடு பாட்டாளி
களின் நாடு.

(கோஷமெழுப்புகிறான்)

கதை சொல்வோன் : பாட்டாளிகள்
எல்லோரும் : வாழ்க.
கதை சொல்வோன் : புரட்சி
எல்லோரும் : ஓங்குக.

பாளம் வெடித்த நிலங்கள்
பாடுபட்டால் பச்சையெழும்.
நாளும் உழைத்தலுத்தும்
நமக்கு ஏதும் மிஞ்சவில்லை.

எழுந்து வந்த சூரியனும்
உலகம் சுற்றி உறங்கிடவும்
வருந்தி உடல் வாழுகின்றோம்
வயிற்றுப் பசி தீரவில்லை.

எங்கள் துயர் தீரவென்று
எவரெவரோ வந்து சென்றார்.
எங்கள் துயர் தீரவில்லை
வந்தவரும் போனதில்லை.

உயிர் கொடுத்தே வாழுகிறோம்
உலகமிதை உணரவில்லை.
பயிர் விளைத்துப் பசியைத்தீர்த்தும்
பட்டதுயர் விட்டதில்லை.

உழைப்பாளி 5 : உண்மையைச் சொல்
னல் நேற்றும் நான் சாப்பிடேல்லை. நாளைக்
கும் நான் சாப்பிட முடியும் என்று நம்பேல்லை.
ஆனால் நான் சாப்பிடவேணும்.

உழைப்பாளி 8 : பிள்ளை நீ கலியாணம்
கட்டாமல் இருக்கிறாய் எனக்கு நல்
லாத் தெரியும். சொந்தமா ஒரு காணித்
துண்டும் இல்லாமல் என்றை சீவியம் முழுக்க
இதே காணியிலே குத்தகைக்கு மாய்ஞ்சு,
மாய்ஞ்சு...என்றால் எதுவுமே ஏலாது.

உழைப்பாளி 3 : நாங்கள் எங்கடை கண்
னுக்கு முன்னாலே எல்லாத்தையும் வித்துத்
துலைச்சம். வீட்டிலே கிடந்த காணி, தோட்
டம்...என்றெல்லாதுகியின்றை கழுத்திலே கிடந்த
தாலிக் கொடி எல்லாம்தான். ஒரு நல்ல
வாழ்க்கையை நாங்கள் எதிர்பார்க்கேல்லை.
நாளைக்கும் நாங்கள் உயிர் வாழுவம் எண்ட
நம்பிக்கைதான் தேவை.

உழைப்பாளி 2 : ஒவ்வொரு காலமும்
புதுசு புதுசா எங்களுக்கு வாக்குறுதிகள் வரு
குது. ஆனால் விரலிலே பூசிய சாயம் போக
முன்னம் வாக்குறுதிகள் எங்கையெண்டே தெரி
யாமல் போச்சு. வெறுமனே காத்தை மட்டும்
குடிச்சு எங்களாலை சீவிக்க முடியாது.

பாடல் :

விடியலைப் போலவே... விடியலைப் போலவே
வேறெதோ தோற்றங்கள் தினம் காணு-
கின்றன.

புதியதாய் வாழ்விலே... புதியதாய் வாழ்
விலே
எதுமில்லாமலே உயிர்வாழுகின்றன.

கதை சொல்வோன் : (வலப்புறமிருந்து
மேடையுள் நுழைந்து தனது இடத்தை
அடைகிறான். இப்போது ஒருசேலை உடுத்தியிருக்
கிறான். பேச்சிலும், நடையிலும் ஒரு பெண்
ணிற்சூரிய நளினங்களுடன். உழைப்பாளிகள்
மேடையின் மத்தியில் கூடுகின்றனர்.,

கதை சொல்வோன் :

என்றும் இந்த மண்ணிலே ஒருபுது வரலாறு
படைக்கும் ஆர்வத்தோடு உழைக்கின்ற தொழி
லாளர்களே. கடந்த காலங்களில் நீங்கள் பட்ட
சிரமங்களுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவுகாணும் நேரம்
வந்து விட்டது. எங்கள் நாடு சுதந்திர
மடைந்து 24 வருடங்களாகியும் நாங்கள் மகா
ராணியின் முடிக்குக் கீழ்ப்பட்டே இருந்தோம்.
இதனால் நீங்கள் பட்டத் துயரங்களுக்கு ஒரு
நிரந்தரத் தீர்வை ஏற்படுத்த முடியாமலிருந்
தது. இனிமேல் நாம் அவ்வாறு எந்தப் பிரச்
னையையும் எதிர்நோக்க வேண்டியதில்லை.
ஏனெனில் நாம் இன்று ஒரு மகத்தான சகாப்
தத்தில் காலடி எடுத்து வைக்கிறோம். எமது
நாடு இன்று முதல் தன்னாட்சியுள்ள குடியரசு
சாய் மலர்கிறது. எந்த விதமான தலைமீடும்
இல்லாமல் எமது நாட்டை நாமே ஆளமுடியும்.
வாழ்க குடியரசு... வாழ்க மக்கள் இறைமை.
(மறுபடி உழைப்பாளிகள் கலைந்துபோய்த்
தங்கள் வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். கதை
சொல்வோன் வலப்புறமாக வெளியேறுகிறான்)

உழைப்பாளி 7 : நேற்றுவரைக்கும் வெள்
ளைக் காரன் இருந்த மாதிரி யெல்லே கதை
போகுது. அவர்கள் போய் எவ்வளவு கால
மாச்சு. சுதந்திரம், குடியரசு என்று ஏதேதோ
சொன்ன எங்களுக்கு ஒண்டும் விளங்குவதில்லை.

உழைப்பாளி 3 : அவர்கள் கதைக்கிறது
எதுவுமே எங்களுக்கு விளங்கிறேல்லத்தானே?
எங்களுக்கு விளங்கிற மாதிரிக் கதைக்க அவர்
களுக்குத் தெரியாது.

உழைப்பாளி 2 : எதையும் அவர்கள்
கதைக்கட்டும். நாளைக்கு எங்களுக்குச் சாப்
பாட்டுக்கு வழிசெய்தாச்சரி.

உழைப்பாளி 3 : நாங்கள் நீண்டகாலம்
உயிர்வாழ வேணுமெண்டு அரசாங்கம் மனப்
பூர்வமா விரும்புது. ஏனெண்டால் வோட்டுப்
போட நாங்கள் உயிரோடை இருக்கிறது
அவசியமெல்லே.

உழைப்பாளி 6 : விசர்க்கதை கதைக்
கிறாய். எங்கடை ஊரில் செத்த சனத்தின்ரை
வோட்டெல்லாம் வலு ஒழுங்காப் போடப்பட்டிருக்கு.
நாங்கள் செத்தாலும் எங்கடை ஆவி
யாவது இந்த நாட்டில் நடக்கிற நல்ல
விஷயங்களில் கலந்து கொள்ளுமெல்லே?

பாடல் :

உறங்கியிருந்த மனிதர் விழிக்கிறார்.
உரத்த குரலில் பேசத் தொடங்குகிறார்
எழுகிற மனதில் உறுதி கொள்கிறார்
இனிவரும் நாட்கள் புதியவை
வாழ்விலிருந்தே கேள்வி எழுகுது
வரம்பை உடைத்து வெள்ளம் மீறலாம்
வாழ்வை நோக்கி எழுகிற மனிதனே
வீறுகொள் அந்த விண்ணையும் விழுத்த

கதை சொல்பவன் : 2500 ஆண்டுகள்
பெளத்த வரலாறு மிக்க இந்த அழகிய நாட்டிலே
முன்னெப்போதும் இல்லாத பெரும்பான்
மையுடன் என்னையும் எனது கட்சியையும்
ஆட்சிபீடம் ஏற்றியமைக்கு நாம் உங்களுக்கு
நன்றி கூறுகின்றோம், இந்த நாட்டை சோஷலிச
நாடாக்குவோம். எல்லோரும் சுபிட்சமாய் வாழ
வழிசெய்வோம். எங்கள் ஆட்சியில் 10,00,000
வீடுகள் கட்டப்படும். பல்கலைக்கழக மாணவர்
அனைவருக்கும் உதவிப்பணம் வழங்கப்படும்.
சிறுபான்மையோரின் பிரச்சினை தீர்க்கப்படும்.
வடக்கே மகாவலி திசை திருப்பப்படும்.

உழைப்பாளி 4 : தண்ணியைத் திசை
திரும்பிறதெல்லாம் எங்கட பிரச்சினையை திசை
திருப்பத்தான் போல கிடக்கு.

உழைப்பாளி 3 : காலம் தன்பாட்டிலே
போகுது. வாக்குறுதிகள் மட்டும் புதுசு புதுசாய்
வருகுது.

உழைப்பாளி 2 : ஒருத்தனாவது எங்கடை
பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமெண்டு நான்
நம்பேல்லை.

உழைப்பாளி 1 : நாங்கள் அவங்களை
நம்பியிருந்து எதுவும் சரிப்பட்டு வராது.

(இனக்கலவரம் ஊமை நடிப்பில் நிகழ்கின்றது. வயலின் உச்சஸ்தாயியில் திடீரென நிறுத்தப் பட எல்லோரும் விறைப்பு நிலையில் இருக்க கதைசொல்பவர் பதட்டப்படுகிறார்)

கதைசொல்பவன் :

வந்தேன் மகராசனாய் நானே-இந்த வழக்கை ஒருகை பார்ப்பேன் ஆண்ட பரம்பரைகள் நாம்-இன்னும் அடிமைச்சிறை கிடக்கவோ.

உழைப்பாளி 3 :

நூறு வடிவெடுத்து
நூறும் கீழ்மைகளே
போதும் உமது வேடம்-இனி
வேண்டாம் புதிய வேடம்
கதை சொல்பவன் :
பாரும் துயர்துடைப்பேன் நான்-அந்தப்
பாவி உயிர் குடிப்பேன் நான்
வீணில் வருந்திக் கிடந்தே-எங்கள்
வாழ்வை இழந்து சாவதோ
பாரும் அன்னியர்கள் போய்-இங்கு
பெளத்தன் ஆட்சியெடுத்தான்

உழைப்பாளி 2 :

முகங்கள் மாற்றி வந்தீர்
முழுதும் அறிந்து கொண்டோம்
எங்கள் தலைவியை-நாமே
எழுத வந்தோம்

(உழைப்பாளிகள் தங்களுக்குள் குழம்புகிறார்கள், பின் நிதானமடைந்து)

உழைப்பாளி 1 : சாவுக்கும் பயப்படாத
வங்கள் நாங்கள். ஆனால் ஆயுதமில்லாமல்
நாட்டை பிரிக்க முடியாது.

கதை சொல்பவன் : அமைதி-அமைதி-
இந்த தம்பி மிகவும் உணர்ச்சி வசப்படுகின்றார்.

உழைப்பாளி 2 : கத்திக்கு கத்திதான்
பதில் சொல்ல வேணும். சத்தியாக்கிரகத்தாலே
இல்லை.

கதை சொல்பவன் : தயவுசெய்து அமைதி
யை கடைப்பிடிக்கவும். சில விஷயங்கள் வேண்டு
மென்று இவ்வாறு இந்தக்கூட்டத்தை குழப்பத்
திட்டமிடுவார்கள். இளைஞர்கள் இவ்வாறு
உணர்ச்சிவசப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

உழைப்பாளி 3 : பீரங்கிக்கு முன்னால்
துவக்கு இல்லாமல் வெறுங்கையோடு நிற்கிறது
முட்டாள்தனம். நாங்கள் கொஞ்சப் பேர்தான்.
அவங்கலாலை எங்களை சுலபமாக அழிக்கமுடியும்.

கதை சொல்பவன் : மகாத்மாகாந்தி இப்
படி யோசித்திருந்தால் பாரதநாடு சுதந்திர
மடைந்திருக்காது. எத்தனையோ உயிர் இழப்புக்
புக்குப் பின்பும் அவர் உறுதி தளராது நின்றார்.
தனது கொள்கையிலே அவர் காட்டிய உறுதி
யும் சாத்வீகத்தில் அவர் பூண்டிருந்த நம்பிக்
கையும் தான் இன்று இந்தியா சுதந்திரமாய்
தலைநிமிர்ந்து நிற்க காரணம். எனவே அண்ணல்
காட்டிய வழியில் நாமும் செல்வோம். நாங்கள்
எங்கள் நாட்டை விடுவிக்க வேண்டும். 300
ஆண்டுகளுக்கு முன் இழந்த எமது மண்ணை
மீட்க வேண்டும். பிரச்சினைகளை தீர்க்க இதை
விட சிறந்த வழிகள் எதுவும் இல்லை. பேச்சு
வார்த்தைகள் மூலமே இந்தப் பிரச்சினையை
தீர்க்க முடியும். இனிமேலும் இந்தத் துயரங்
களை எங்களால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.
நாங்கள் போராடுவோம் தொடர்ந்து போராடு
வோம். சத்தியாக்கிரகம் வளர்ந்தால்...பகிஷ்
கரிப்பு சிறைச்சாலை நிறையும் (தொடர்ந்தும்
ஊமத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்)

உழைப்பாளி 1 : எத்தனை வருசமா இதே
பாட்டைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கப் போறம்?

உழைப்பாளி 4 : காது செவிடாகும் வரை
யும் சத்தம் போடுவாங்கள் ஒண்டும் நடவாது.

உழைப்பாளி 5 : நாங்கள் கிழடு கட்டை
களாப்போனம்...ஆனால், அண்டைக்குச்சொன்ன
அதே வார்த்தைகள்...அதே முகம்...அதே
பொய்...புளுகு

உழைப்பாளி 7 : நாங்கள் கண்ணை மூடி
வாயைப் பொத்தி சீனிக்கமுடியாது.

உழைப்பாளி 3 : நாங்கள் கைகட்டி முதுகு
வளைஞ்சு வாழலாது.

உழைப்பாளி 2 : எங்கட கண்களைத்
திறக்க வேணும். நாங்கள் இந்த உலகத்தைப்
பார்க்கவேண்டும்.

உழைப்பாளி 6 : எங்கட காதுகளை அகலத்
திறக்க வேணும். இந்த உலகத்தின் இதய
ஒலியை நாங்கள் கேட்க ஆசைப்படுகிறோம்.

உழைப்பாளி 1: எங்கடை வாயைத் திறக்க வேணும். இந்த உலகத்தோடை நாங்களும் பேச விரும்புகிறம்.

உழைப்பாளி 5: எங்கடை கைகளை விரிக்க வேணும். இந்த உலகத்தை தழுவ நாங்கள் விரும்புகின்றோம்.

உழைப்பாளி 4: எங்கடை முதுகை நிமிர்த்த வேணும். நாங்கள் நிமிர்ந்து நிற்க ஆசைப்படுகின்றோம்.

உழைப்பாளி 8: எங்களால் முடியும். எதை நாங்கள் விரும்புகிறமோ அதைச் செய்து முடிப்போம்.

கல்லையடுக்கிக் கட்டிடமாக்கிக் கண்டதில் என்ன பயன்
நாங்கள் கண்டதில் என்ன பயன்.
ஆலைகளெங்கும் ஒடியுழைத்து அலுத்ததில் என்ன பயன்
நாங்கள் அலுத்ததில் என்ன பயன்
வலையைப் படுத்திக் கடலில் கிடந்து வாழ்ந்ததில் என்ன பயன்
நாங்கள் வாழ்ந்ததில் என்ன பயன்.
உடலை வருத்தி உழைத்துக்கொள்ளத் தும் வேளைக்கு உணவில்லை
நமக்கு வேளைக்கு உணவில்லை.

உழைப்பாளி 1: விண்ணகம் நோக்கி நாம் பாடல் இசைக்கலாம். நம்பிக்கைகளை நாங்கள் அனுப்பலாம்.

உழைப்பாளி 5: தொழிற்சாலைகளிலும் கல் லுடைக்கும் இடங்களிலும்

உழைப்பாளி 8: வயல் வெளிகளிலும் நாங்கள் பாடலாம். மறைவிடங்களை விட்டும் நீங்கலாம்.

உழைப்பாளி 7: சூரியனைப் பார்க்கலாம்.

உழைப்பாளி 6: தொழிற்சாலைகளும் வீடுகளும் ஆஸ்பத்திரிகளும் பாடசாலைகளும்

உழைப்பாளி 4: எப்படிக் கட்டுவது என்பதை அறிவோம்.

உழைப்பாளி 3: குண்டுகளும் ஏவுகணைகளும் எப்படிச் செய்வது என்பதை அறிவோம்.

உழைப்பாளி 2: இசையும் அழகிய கவிதையும் கூட நாங்கள் இயற்றுவோம்.

பாடிக்கொண்டு

வெள்ளையன்கள்
விடுமுறைகளை உல்லாசமாகக்
கழிக்கிறார்கள் உற்சாகமாக
பந்து வீசி கூச்சலிடுகிறார்கள்

முதுகொடிந்து
திரும்பும்
கறுப்பர்களும் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்

ஆச்சர்யப்படும் விதத்தில்
அவர்களிடமும் பாடல்கள் இருக்கின்றன.

ஆப்பிரிக்கமூலம்: பேரி பியின்பர்க்
தமிழில்: தர்சன

உழைப்பாளி 7: துயரங்களின் தோழர்களே தனையுண்ட நண்பர்களே

உழைப்பாளி 8: வாருங்கள்

உழைப்பாளி 3: என்றென்றும் தோல்வியுரு அணிவகுத்து செல்வோம்.

உழைப்பாளி 2: நாம் எதையும் இழக்கோம் நமது சவப்பெட்டிகளை தவிர

பாடல்:

பொய்யில் மிதந்த புலையர்கள் தம்மை
வெட்டிக் கூறு செய்வோம்-இனி
வேறு விதிகள் செய்வோம்.
எங்கள் விதியை எங்கள் கரத்தில்
எடுக்க முடிவு செய்தோம்-இனி
எதையும் எதிர்த்து வெல்வோம்

‘பாடல் முடிகையில் கதை சொல்பவன் பின் வாங்கி சாய்கின்றார். எல்லோரும் விறைப்பு நிலையில் நிற்கின்றனர்.’

(உழைப்பாளிகளில் ஒருவன் தனிக்குரலாக)
நாம் எதையும் இழக்கோம்
சவப்பெட்டியை தவிர
(மேடையில் ஒளிமங்கித் திரை மூடுகிறது)

□

இலங்கை அகதிகள் வாழ்வில் தொடரும் துயரங்கள்

□ □ □

தாயகம் திரும்பியோர் ஐக்கிய முன்னணி சம்மேளனம் தாயகம் திரும்பிய ஜலங்கை மலையகத் தமிழர்களுக்கு 'மறுவாழ்வு' அளிக்கிறதோ இல்லையோ சம்மேளனத்தின் நிர்வாகிகளுக்கு 'பெரு வாழ்வு' கிடைத்திருக்கிறது. இதில் தலைவர் இராமச்சந்திரனுக்கும் பொதுச் செயலாளர் அப்பாவுக்கும் இடையே கோஷ்டி சண்டை வேறு; முறை கேட்டுக்கும் ஊழலுக்கும் முடிவுகூட்ட தமிழக மக்கள் முன்வரவேண்டும். இந்தப் பேட்டி கட்டுரை சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.

பெருங்குடி கைத்தறி நிலையம் மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. 1981ஆம் ஆண்டு 21 குடும்பத்தினர் அழைத்து வரப்பட்டனர். தற்போது 16 குடும்பத்தினர்தான் இருக்கின்றனர்.

இடையிடையே UFFR கோமான்களின் கொடுமை தாங்காமல் சென்றவர்களும் அவர்களுக்குப் பதிலாக வந்தவர்களும் என வாழ்கின்றனர்.

பெருங்குடி கைத்தறி நிலையத்தில் பணிபுரியும் ரா. மூக்கையா கூறியதாவது :

ஆரம்பத்தில் எங்களில் பலரிடம் ரூ 1500, ரூ 1000 என்று பங்குத் தொகை என்ற பேரில் பணம் வசூலித்தார்கள். அதற்குரிய ரசீதுகளை உடனே தராமல் பின் தேதியிட்டுத் தந்தார்கள். மூன்று மாதம் நெசவுப் பயிற்சி என்றார்கள். பத்து நாட்கள் மட்டும் பயிற்சி தந்தார்கள். மீதி நாட்களில் மண் வெட்டவும் மரங்கள் நடவும் பயன்படுத்தினார்கள்.

ஆரம்பத்தில் வேகமாக எங்களுக்கு நெசவு நெய்யத் தெரிய

வில்லை. இதனால் நாள் ஒன்றுக்கு ரூ மூன்று அளவில்தான் கூலி கிடைத்தது.

எனவே பசியும் பட்டினியும் பொறுக்க முடியாமல் இருந்த பொருட்களை விற்றுப் அடகு வைத்தும் சாப்பிட்டோம்.

எங்கள் பொருட்களை இங்குள்ள சூப்பர்வைசர் அன்பு ரோசே அடகு பிடித்தார். எங்களை மோசடி செய்தார். இதற்கு பொதுச்செயலாளர் அப்பாவும் உடந்தையாக இருந்தார். எங்கள் குரலை எடுத்துச் சொல்ல எங்களுக்கு சங்கம் வைக்கக்கூட அனுமதிக்கவில்லை. நாங்கள் போராடிய பிறகுதான் 16.3.86-ல் சங்கம் வைக்க அனுமதித்தார்கள். அதுகூட UFFR இராமச்சந்திரனே சங்கத் தலைவராகவும் சாட்சாத் அப்பாவு அவர்களே பொதுச்செயலாளராகவும் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டனர். தொழிற்சங்க முன்னணி சம்மேளனம் என்ற பெயர் சூட்டி அனுமதித்தனர்.

எங்களை ஆடு மாடுகளைப் போல கருதினார்களே தவிர மனிதர்களாக மதிக்கவில்லை.

மாடுகள் கட்டும் கொட்டியை விட மோசமான கொட்டியில் எங்களை குடி அமர்த்தி உள்ளனர்.

46 தறிகள் இருந்த இடத்தில் தற்போது 30 தறிகளே உள்ளன. இரண்டு துண்டுகள் நெய்தால் கூலி ரூ 2.80. ஒரு கைவி நெய்தால் கூலி ரூ 2.50. இது உரிய கூலியாக அமையவில்லை. எனவே கூலி உயர்வு கேட்டுப் போராடினோம். அதன் பிறகு ரூ 3.10-ஆக உயர்த்தினார்கள்.

வாங்கிய பங்குத் தொகைக்கு லாபத்தில் பங்கு ஏதும் தரவில்லை. கேட்டால் அது முன்பணம் தான் என்று முழுப்பொய்யாகச் சொல்கிறார்கள்.

எங்களை கொடுமை படுத்திய அன்பு ரோசை குற்றச் சாட்டுகளின் பேரில் வேலை நீக்கம் செய்வது மாதிரி செய்து மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தச் சூழ்ச்சி செய்தார்கள்.

25.6.86-ல் கைத்தறித் தொழிலையே மூடிவிட்டார்கள். 'அப்பாவு' அவர்களிடம் கேட்

'நாங்களே முதலாளிகள் நாங்களே தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்'

தாயகம் திரும்பியோர் ஐக்கிய முன்னணி சம்மேளனத்தில் துக்ளக் தர்பார்

டோம். நூல் இல்லை விற்பனை இல்லை என்றார்.

5.7.86ல் எங்களைப் பட்டினிப் போட்ட நிலையில் போலீசை வைத்து மிரட்டி சரக்குகளை எடுத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு மூக்கையா கூறினார்.

தற்காலிகமாக, அன்பு ரோசுக்குப் பதில் சூப்பர்வைசராக வேலை பார்த்த வேதமணி கூறியதாவது :

சாதாரணமாகவே இந்தக் கைத்தறி நிலையத்தில் 300 முதல் 350 டஜன் வரை கைத்தறித் துண்டுகள் நெய்யலாம்.

2 டஜன் துண்டுகளுக்குக் கூலி நீங்கலாக ரூ 16 லாபம் வர வேண்டும். மாதம் லாபம் சுமார் ரூ 2500 வரவேண்டும். இதற்கான வாய்ப்புக்கள்தான் இருக்கிறது.

ஆனால் UFFR நிர்வாகிகளோ நஷ்டக் கணக்குக் காட்டி வருகிறார்கள். மேலும் பில் போடாமல் சில்லறையாக விற்பனை செய்வது 60 துண்டுகள் செய்தால் 55 துண்டுகள் என்று கணக்கு எழுதுவது ஆகிய ஊழல்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

இந்த நிலைமைகளை UFFR இராமச்சந்திரன், அப்பாவு ஆகியோரிடம் தெரிவித்தேன். ஆனால் வெளியில் சொல்ல வேண்டாம் என்றார். எழுத்து மூலம் எழுதிக்கேட்டார்கள். எழுதிக்கொடுத்த பின்னரே அன்பு ரோசை தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்தனர்.

உடல்நலக் குறைவால் ஒன்றரை மாதம் விடுமுறையில் சென்றேன். 9.4.86-ல் என்னை வேலை நீக்கம் செய்திருப்பதாக அப்பாவு அவர்களிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. ஆனால் இராமச்சந்திரன் அவர்களிடமிருந்து வேறொரு கடிதம் வந்தது. 21.4.86 முதல் தலைவர் இராமச்சந்திரன் வேலையில் நீடிக்க உத்தரவு தந்தார். 30.4.86 அன்று அப்பாவு சார் புகாரின் பேரில் அவனியாபுரம் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வள்ளி நாயகம் வந்து என்னை வெளியேறச் சொல்லி எழுதி வாங்கினார்கள்.

நான் இருந்தால் இங்கு நடக்கும் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்தி விடுவேன் என்ற பயத்தால் இவ்வாறு அவர்கள் செய்து உள்ளனர்.

இவ்வாறு வேதமணி கூறினார்.

U. F. F. R. இராமச்சந்திரன் கூறியதாவது :

இதில் நடைபெற்ற முறைகேடுகளும் தவறுகளும் முதலில் தெரியாமல் போய் விட்டது. நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களும் அப்பாவுக்கே ஆதரவாக இருந்தனர். என்னை பதவி நீக்கம் வேறு செய்தார்கள்.

வழக்கு நீதிமன்றத்திற்குப் போய் தொழிலாளர் நலன் ஸ்தாபனத்தின் நலன் கருதி 14.7.86 அன்று திரும்பப் பெறப்பட்டது.

கடந்த காலங்களில் நடைபெற்றுள்ள தவறுகளை நான் மறைக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் அவை எனக்குத் தெரியாமலோ, அல்லது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாததாகவோ அமைந்து விட்டது. இப்போது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இவ்வாறு இராமச்சந்திரன் கூறினார்.

அப்பாவு அவர்கள் முதலில் தந்த பேட்டியில் பல இடங்களில் எங்கள் அமைப்புகளே இல்லை என்றார். ஆனால் இல்லை என்ற இடங்களில் நமது குழுவினர் சென்று இங்கே அகதிகள் துயரத்தை கண்டறிந்தனர்.

நாம் இவ்விடங்களுக்கு சென்றதை அறிந்தபின்னர்

பேட்டி எடுத்த ஈழ நண்பர் கழகக் குழுவினரை UFFR நிர்வாகிகள் மறுபடி தேடித் தேடி வரவே நமது கழகக் குழுவினரே UFFR மதுரை அலுவலகத்திற்குச் சென்றனர்.

அப்போது UFFR பொதுச் செயலாளர் அப்பாவு அவர்களைச் சந்தித்தனர் குழுவினரிடம் அவரே கூறியதாவது.

நாங்கள் சமூக சேவை மனப்பான்மையுடன் பல்வேறு நிறுவனங்களில் பணம் வாங்கி தாயகம் திரும்பிய மக்களுக்கு உதவி செய்து வருகிறோம். நாங்கள் செய்து வருகிற பணிகளில் குறைகாண்கிற நீங்கள், ஊட்டி, நீலகிரி குன்னூர் ஆகிய இடங்களில் இலங்கை அகதிகளை அங்கிருக்கும் தோட்ட முதலாளிகள் கொத்தடிமைகளாக நடத்துகின்றனர். உங்களுக்கு அவர்கள் செய்யும் கொடுமைகள் ஊழல்கள் பெரிதாக தெரியவில்லை.

இலங்கை அகதிகள் பெயரில் அரசாங்கம் அடிக்கும் கொள்ளைகள் உங்கள் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் நாங்கள் செய்யும் பணிகளில் மட்டும் குறைகாண வந்து விட்டீர்கள். இதையே என்னுடைய பேட்டியாக உங்கள் பத்திரிகையில் வெளியிடுங்கள் என்று மிகவும் பொறுமையாக சிரிப்பும் சந்தோஷமுமாகத் தெரிவித்தார்.

இவர்களுடைய சிரிப்புக்கும் சந்தோஷத்திற்கும் பின்னே ஆயிரக்கணக்கான இலங்கை அகதிகளின் கண்ணீரும் கடும் உழைப்பும் இருக்கிறது என்பதையார் மறுக்க முடியும்.

இலங்கை அகதிகள் கண்ணீரே இவர்களின் செல்வக் கொழுப்பை அறுக்கும் வாளாக மாறும்.

□ பேட்டித் தொகுப்பு : இராசன்

நேருக்கு நேர் :

பெருநாட்டில் “ஒளிரும் பாதை”

அண்மையில் பெருநாட்டு விடுதலை இயக்கப் பிரதிநிதியான திரு. எஸ்பர்சா தமிழகம் வந்திருந்தார். “ஒளிரும் பாதை (Sendorn Luminosa) என்று பரவலாகக் குறிப்பிடப்படும் இவ் விடுதலை இயக்கம் பெரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியே ஆகும். ஆரம்பத்தில் இக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாணவர், இளைஞர் பிரிவுகள் ஒன்றின் பெயரிலிருந்து ‘ஒளிரும் பாதை’ என்ற பெயர் பிரபலமாயிற்று. இப் பொழுது ‘ஸென் டெரிஸ்டுக்கள்’ (Senderistas) என்பதே பயன்பட்டு வருகிறது.

பெரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1970 இலிருந்து ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. தம்மை மாவோயிஸ்டுக்கள் என்று வெளிப்படையாகவே அழைத்துக் கொள்ளும் இவர்களின் போர்த் தந்திரம், கிராமப்புறங்களை விடுவித்துத் தளப் பிரதேசங்களாக மாற்றியமைத்து விட்டுப் பின்னர் நகரங்களை அதன் மூலம் சுற்றி வளைத்து தேசத்தை விடுதலை செய்வது என்றே எஸ்பர்சா கூறுகிறார்.

தலைவர் கொன்ஸலோ என்று அழைக்கப்படும் அதுபவம் வாய்ந்த ஒருவரால் பெரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வழி நடத்தப் படுகிறது என்றும் பெரு அரசாங்கத்திற்கு ரஷ்ய, அமெரிக்க ஆயுத, இராணுவ உதவிகள் கிடைத்து வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

சோவியத் யூனியனைப் பொறுத்த வரையில் அது பெரு நாட்டு மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரான ஒரு சமூக ஏகாதிபத்தியம் என்ற கருத்தை உறுதியாகக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் இன்றைய சீனாவின் டெங்ஸியாவோ-பிங்கின் தலைமையையும் நிராகரிக்கிறார்கள்,

டெங்-ஸியாவோ-பிங் சீனாவில் அதிகாரத்துக்கு வந்ததும் பெரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆயுதப் போராட்டம் தொடங்குவதும் ஏறத்தாழ ஒரு காலகட்டத்திலேயே நிகழ்ந்ததால், ஸென் டெரிஸ்டுக்கள் டெங்கை நிராகரித்தும் தமது ஆயுதப் போரை பிரகடனம் செய்வது மாக ஒரு நாயைச் சுட்டுக் கொன்று பெருவிலுள்ள சீனத் தூதரகத்தின் முன்னுள்ள தூணென்றில் கட்டி விட்டிருந்தார்கள்.

ஏனைய லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளான நிகரகுவோ எல்சல் வடோர் போன்றவற்றின் தேச விடுதலை இயக்கங்களைத் தம்மிலிருந்து முக்கியமான இரண்டு காரணிகளிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்கிறார்கள். ஒன்று, இவையனைத்தும் சோவியத் யூனியனில் தங்கியிருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். இரண்டு நகர்ப்புறக் கொரில்லா முறையை மட்டுமே இவர்கள் பயன்படுத்துவதாகக் கருதுகிறார்கள்.

பெருவின் அன்பீஸ் மலைத் தொடர் கிராமப்புறங்களில் இவர்களுக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு இருப்பது உண்மையே எனினும் பெருவின் ஏனைய தேசிய இனங்கள் குறித்த

இவர்களின் பார்வையும் ஏனைய தேசி இனங்களில் இவர்களது ஆதரவு எவ்வளவு எபன்தும் கேள்விக்குரியதாகவே உள்ளது.

ஸென் டெரிஸ்டுக் கோரில் லாக்கள், பல தேசியக் கம்பனிகளை (Multi National Companies) உடைப்பது, பெரு ராணுவத்தின் மீது தாக்குதல்களை நிகழ்த்துவது, அரசுக்கு சார்பானவர்களை அழித்தொழிப்பது போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

பெரு தேசத்தின் விடுதலைக் காகப் போராடுபவர்கள் என்ற முறையில் இவர்கள் இப்போதைய கார்ஸியா அரசாங்கத்தினால் பயங்கரமான ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

ஸென் டெரிஸ்டுக்களின் கோட்பாடு, நடைமுறை பற்றிய பலத்த விமர்சனங்களும், கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. சீனாவின் நால்வர்குழு, (Gang of four), கம்யூசியாவின் பொல்-பொட் போன்றவர்கள் குறித்து ஆதரவாக இவர்கள் எடுத்துள்ள நிலைப்பாடும், ராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக இவர்கள் பயன்படுத்தும் “தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பயங்கரவாத”மும் (Selective Terrorism) விவாதத்திற்குரியது.

பெருவின் சமூக நிலைப்பாட்டைப் பற்றிய இவர்களது வரையறையும் லத்தீன் அமெரிக்காவின் இதர புரட்சியாளர்களால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறது.

★

விழித்தெழும் மலையகம்

உலக வரலாற்றிலே விந்தையான, வேதனையளிக்கும் நிகழ்வான நவம்பர் 15, 1948 மனித உரிமைக்கு மறுப்புத் தெரிவித்தது. அந்நியரின் சுரண்டலுக்காய் தமது இரத்தத்தையே உரமாக்கி, இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை வளப் படுத்திய 10 லட்சம் மலையக மக்களது குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு நாடற்றவரென பிரகடனப் படுத்தப்பட்டனர்.

பிரிட்டிஷாரது ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வறுமையைப் போக்க குடிபெயர்ந்த இம் மக்களது வரலாறு வேதனை நிறைந்தது. கடல் கடந்தால் கவலை தீரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இலங்கைத் தீவில் காலடி வைத்தவர்களுக்குக் காத்திருந்தது காடுகளும் நிறைந்த மலைகளும்! குறைந்த கூலிக்காய் கொண்டு வரப்பட்ட பிரிட்டிஷாரின் கைங்கரியத்தை உணராத இம் மக்கள் தமது மனித வளத்தை தியாகம் செய்து மலைகளைச் தேயிலைப் பட்டர்ந்த சோலையாக் கினர். 1823ல் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட காப்பி பயிரிடலுக்கு காரண கர்த்தாக்களாகி அந்நியனுக்கு பெரு லாப மீட்டிக் கொடுத்தனர்.

1880ல் காப்பியின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து பெரும் லாப மீட்டும் தேயிலைப் பயிரிடல் பிரிட்டிஷரால் ஆரம்பிக்கப் பட்டபோது மலையகத் தொழிலாளர்களது உழைப்பு தேயிலைச் செடிகளுக்கு உரமானது. ஆனால் இவற்றின் மத்தியிலே இவர்கள் பட்டத் துன்பங்கள் இன்று வரை முடிவுக்கு வரவில்லை. தென்னிந்தியாவிலே நிலச்சுவான் தாரர்களாலும், நாட்டான்மையாலும் சுரண்டப்பட்டு, அடக்கப்பட்ட இம்மக்களை இலங்கையிலும் வெள்ளையனாலும், கங்காளிகளாலும் சொல்

லொண்ணாது துன்பங்களை அனுபவித்தனர்.

வாழ்க்கையின் இருப்புக் காய், தமது உழைப்பை வெறுமனே விற்ற இவர்களது வாழ்வு, இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர், கூட இருந்தவரால் குழிபறிக்கப் பட்டது. 1947ம் ஆண்டு இலங்கையின் முதல் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே ஏழு மலையகத் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளை மலையக மக்கள் தெரிவு செய்தனர். பல இடதுசாரிகளின் வெற்றிக்கும் காரணமாயினர். இக் கட்டத்தில் பௌத்த வெறியைத் தூண்டி தேர்தலில் பங்கு கொண்ட டி. எஸ். சேனநாயக்கா தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மொத்த இடங்கள் 95ல், 42ஐ மட்டுமே பெற்றதோடு மொத்த வாக்குகளில் 39.5 சதவீதம் மாத்திரமே பெற முடிந்தது.

இந்நேரத்தில் தான் தமது பதவி நாற்காலிகளுக்கு ஆபத்தென உணர்ந்த சிங்கள பெருந் தேசிய வாதிகள் தமது உபநாடகத்தைக் கையாண்டனர். இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் 80 சதவிகிதம் சம்பாதித்துக் கொடுப்பவர்களாகவும் கடினமான உழைப்புச் சக்தியை மிகக்குறைந்த விலையில் விற்பவர்களாகவும் உயர்ந்து நின்ற இவர்களை ஸ்தாபன மயப்பட்டு தொழிலாளர்களாக பொது அரசியல் வாழ்வில் பங்கெடுக்க அனுமதிப்பது தமது எதிர்கால நலன்களுக்கு சாவுமணி அடிக்கும் என்பதனை உணர்ந்து கொண்ட சிங்கள அரசு, உலகின் வேறெந்த நாட்டிலும் காணப்படாத இக் கொடியச் சட்டத்தை அமுல் படுத்தியது. இதனால் லட்சக் கணக்கான மலையகத் தமிழ் மக்கள் பிரஜா உரிமை இழந்து

தேசிய உரிமை மறுக்கப்பட்டனர்.

தொடர்ந்து மாறி மாறி பதவியில் அமர்ந்த சிங்கள அரசுகள் பல்வேறு ஒடுக்கு முறைகளில் இம் மக்களை வதைப்படுத்தியதை வரலாறு காட்டும் கட்டாயக் குடியேற்றங்களாலும், இனக்கலவரங்களாலும் தமது பாரம்பரிய மண்ணில் இவர்கள் அகதிகளாயினர். அனாதைகளாக விரட்டப்பட்டனர். ஸ்ரீமாச்சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினால் இந்தியாவுக்கு குடிபெயர்ந்த இவர்களாக இடம் பெயர்ந்த இம்மக்களுக்கு இந்தியாவிலும் "சிலோன்" காரன் என்ற பட்டம் கிடைத்ததே தவிர வேறெந்த தன்மையும் ஏற்படவில்லை.

ஆயினும் ஈழத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் லட்சக் கணக்கான உழைக்கும் மக்கள் தமது பாரம்பரிய மண்ணைத் தாம் காலங்காலமாக வளப் படுத்தி வாழ்ந்த அந்த மண்ணையே நேசிக்கின்றனர். ஆட்சியாளர்களின் ஒடுக்கு முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டு சிங்கள இராணுவத்தின் அராஜக ஆட்சி நடக்கின்ற வேளையில் கூட மண்ணை மீட்க ஆயுதத் தாங்கிப் போராட இம் மக்கள் தயாராகி வருவது வரலாற்றின் வெற்றிப் போக்கே!

1940ம் ஆண்டுகளின் பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியை எதிர்த்து உயிர் துறந்த கோவிந்தன் போன்றோரும், 1976ல் தாம் வாழும் மண்ணை பறித்தெடுக்க யாருக்கும் உரிமையில்லை என்ற கோஷத்துடன் போராடி மரணித்த சிவனு-லட்சுமணன் போன்ற ஆயிரக் கணக்கானோர் வாழ்ந்து போராடும் மலையகம் விழித்தெழும் நாள் தூரத்தில்லை! □

‘தமிழர்களின் தாயகத்தை ஏற்காத ஸ்ரீலங்கா அரசின் பிரேரணையை நிராகரிப்போம்’

ஈழ தேசிய விடுதலை முன்னணி அறிவிப்பு

ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கும் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணிக்கும் இடையே இந்திய அரசின் நல்லெண்ணை முயற்சியால் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தையின் பயனும் உருவான பிரேரணைப் பற்றி ஈழ தேசிய விடுதலை முன்னணியின் (EPRLF, EROS. TELO) நிலைப்பாடு:

இந்திய அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை 26-10-86 அன்று ஈழ தேசிய விடுதலை முன்னணியினர் சந்தித்து ‘பிரேரணை’த் தொடர்பாக தங்கள் நிலையை எடுத்துரைத்தனர். அதன் விபரம் வருமாறு:

1.1 சில அடிப்படைகளைக் கொண்டு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பிரேரணைகள் சில வற்றை முற்றாக நிராகரிக்கிறோம்.

(a) ஒன்று பட்ட ஸ்ரீலங்காவில் குறிப்பிட தகுந்த இரு தேசிய இனத்தவருடன் (தமிழ்-சிங்கள) ஏனைய சிறுபான்மை இனத்தவரும் வாழ்கின்ற நிலையில் இன்றைய ஸ்ரீலங்காவின் அரசமைப்புச் சட்டம் ஏற்பத்திற்கியலா நிலையிலும் யதார்த்தமற்ற வகையிலும் அமைந்துள்ளது.

(b) ஈழமக்களின் தனித்துவம் மிக்கத் தேசியத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமையும் (சிங்களவரைப் போல) ஆனால் தனித்துவம் மிக்க தேசியத்துவம் என்பது அடக்கு முறையின் கீழும் காணப்படுகிறது. (சிங்களவரைப் போலல்லாது)

மாற்றம் செய்ய முடியாத சுயநிர்ணய உரிமையை தமிழ்-சிங்கள தேசிய இனங்களுக்கு வழங்குதலே ஸ்ரீலங்கா தீவில் எவ்வித முன் நிபந்தனையுமற்ற உண்மையான சமாதானம் நிலவுவதற்குரிய வழியாகும். ஒடுக்கு முறைக்காளாகியிருக்கின்ற தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் நம்பிக்கையைப் பெற்று அதன் மூலம் தமிழ்-சிங்கள இனங்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வை வளர்ப்பதன் மூலமே ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் இவ்வின மக்கள் தொடர்ந்து ஒன்றுபட்டு வாழமுடியும்.

(c) ஸ்ரீலங்கா அரசு இதுவரை முன்வைத்துள்ள அனைத்துப் பிரேரணைகளிலும் தமிழர்களின் தாயகம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மேலும் அவை வடக்கு கிழக்கு என்ற இருபிரிவுகளாக பிரிக்கவே செய்கிறது.

மேலும் பரம்பரை பரம்பரையாக மலையக மண்ணை வளப்படுத்திய மலையகத் தமிழர்களை யும் பிரித்து வைக்கவே செய்கிறது.

ஒருங்கிணைந்த தமிழர்களின் தாயகம் என்பதையும் அவர்களின் ஒன்றுபட்ட பொருளாதார அமைப்பையும், அதன் மூலம் உருவாகும் செல்வ வளங்களையும் மறு உற்பத்தியையும் ‘பிரேரணை’ நிராகரிக்கவே செய்கிறது.

இவற்றின் அடிப்படையில் ஸ்ரீலங்கா அரசு மீளவும் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

சிறிலங்காவின் தேசிய அடிப்படையிலும் சரி, தாக்க முறையிலும் சரி, திம்பு மாதாட்டில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நான்கு அடிப்படை கோரிக்கைகளை ஸ்ரீலங்கா அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

2.2 ஜே. ஆர்—டி.யு. எல்.எப் பிரேரணைகளை நிராகரிக்க இவையே போதுமானதாகும் என்றாலும் இந்தப் பிரேரணைகள் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க விசேட அம்சங்களின் அடிப்படையில் எங்கள் விமர்சனத்தைத் தருகின்றோம்.

இலங்கையின் மிகவும் சிக்கலான இனப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்குப் பாராட்டத்தக்க வகையில் பங்காற்றும் இந்தியாவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவே (1.1 என்ற அடிப்படையிலேயே) இந்த விமர்சனத்தை முன் வைக்கின்றோம்.

1 எம் முன்னே வைக்கப்பட்டுள்ள பிரேரணை தற்போதுள்ள நிர்வாக அமைப்பை மாகாணங்களின் அடிப்படையில் பகிர்ந்து கொள்வதாக அமைவதோடு, நடை முறையில் உள்ள ஸ்ரீலங்காவின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.

மாகாண அதிகாரம் ஜனாதிபதியின் மேலதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதாகவே இருக்கிறது.

சட்டம் ஒழுங்கு என்ற அம்சங்களை கூட நிறைவேற்ற இயலாத மாகாண அமைப்பாகவும் இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மத்திய அரசை சார்ந்து நிற்பதோடு மட்டுமல்ல; ஆள் தெரிவு செய்யும் அதிகாரம், பணியை விட்டு விலக்கும் அதிகாரம், முக்கியத்துவம் மிக்கதும் உணர்வுப் பூர்வமானதுமான நிலக்குடியேற்றம் தொடர்பான அதிகாரம் ஆகிய அனைத்தும் மத்திய-மாநில அரசின் பொது அதிகாரப் பட்டியலின் கீழ் வருவதால் மாகாணம் என்பது அதிகாரம் அற்றதாகவே இருக்கிறது.

அடிப்படையில் அதிகாரப் பகிர்வு என்பது இனப் பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் வழங்காத ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு ஈழ தேசிய விடுதலை முன்னணி சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. □

சிலவரிகளில் செய்திகள்

30-09-86 இலங்கையில் வெலிக்கடை சிறையில் பெண்கள் உள்பட 26 தமிழ் அரசியல் கைதிகளும், பூஸா முகாமில் 18 பேரும் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் ஒருவர் ஞாயிறன்று (28-09-86) இறந்துவிட்டார். இதுவரை உண்ணாவிரதமிருந்து மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை 12 ஆக உயர்ந்துள்ளது என்று சிறை அதிகாரிகள் ஊர்ஜிதப் படுத்தினர்.

மட்டக்களப்பு கல்லடி முகாமில் போராளிகளைப்பிடிக்கும் விசேஷப்படையில் சூப்பரிண்டெண்ட் ஆக உள்ள தமிழர் ஒருவரின் மகனைக் கடத்திச் சென்ற ஐந்துமணி நேரங்களின் பின் அவனது உடல் குண்டுகள் துளைத்த நிலையில் பிணமாக மீட்கப்பட்டது. இவனுடன் சேர்ந்து ஜென்னிங்தாமஸ் என்ற மாணவனும் கடத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டான். இதைத் தொடர்ந்து இந்தப் படுகொலை தொடர்பாக தமிழ்ப் போராளிகள் 8 பேர் கைது செய்யப்பட்டனரென்று இலங்கை அரசுவெளியிட்ட குறிப்பு ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

அக்-01 வெலிக்கடை, பூஸா முகாம்களில் சாகும்வரை உண்ணா விரதப்போராட்டம் நடத்திவரும் தமிழ் இளைஞர்களில் 26 பேருடைய உடல் நிலை கவலைக்கிடமாக உள்ளது என்று சென்னைக்கு கிடைத்த தகவல்கள் தெரிவித்தன.

உண்ணாவிரதம் இருந்துவரும் தமிழ் இளைஞர்களின் கோரிக்கை குறித்து நீதி விசாரணை நடத்த அரசு முன்வர வேண்டும் அல்லது உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று கோரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் குணசேகரா ஜனாதிபதிக்கு தந்தி அனுப்பியுள்ளார்.

இலங்கையில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சில கிராமங்களில் வாழும் மக்களின், உணவுப் பொருட்களின் வரத்தை ராணுவத்தினர் தடுத்து நிறுத்திவிட்டதால் பட்டினி கிடக்கின்றனர். சாம்பல்தீவு, நிலாவெளி, பெரிய குளம், உச்சவெளி, புடவைகட்டு, புல்மோட்டை, கோபாலபுரம் உள்ளிட்ட இந்த கிராமங்களுக்கு கடந்த 2 தினங்களாக ஒரு கிலோ அரிசியைக் கூட எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சிறையில் உள்ளோரை விடுதலை செய்யக்கோரி J.R.க்கு, டி. யு. எல். எப் தந்தி அனுப்பியுள்ளது.

அக், 2 வவுனியா மாவட்டத்தில் மாமடு என்ற இடத்திற்கு அருகில் கள்ளிக்குளம் என்ற கிராமத்தில் 01-10-86 அன்று 20 அப்பாவித் தமிழர்களை சிங்கள ராணுவமும், சிங்கள ஊர்காவற் படையினரும் சேர்ந்து வெட்டிக் கொன்றனர்.

அக், 3 திருகோணமலை, வவுனியா மாவட்டங்களில் செவ்வாய்முதல் ஈழப்போராளிகளுடன் நடந்த மோதல்களில் இலங்கை இராணுவத்தை சேர்ந்த 21 வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வியாழனன்று இரவு 8 முதல் வெள்ளிக்கிழமை காலை 5 மணிவரை இரவு நேர ஊரடங்கு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அக் 4 வெலிக்கடை சிறையில் கடந்த மூன்று வாரங்களாக உண்ணாவிரதம் இருந்த 45 தமிழ் கைதிகள் வெள்ளியன்று இரவு தங்கள் உண்ணா விரதத்தை முடித்துக் கொண்டதாக சிறைக் கமிஷனர் சனியன்று தெரிவித்தார்.

திருகோணமலை மாவட்டம், சாம்பல்தீவு பகுதியில் இராணுவத்தினர் நடத்திய தேடுதல்

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் இரா. திரவியம், 12, முதல் பிரதான சாலை, நேரு நகர், சென்னை-20
அச்சிடுபவர் : ஜே. ரமணி, பிளேஸ் பிரிண்டர்ஸ், அடையாறு, சென்னை.20

வேட்டையின் போது சாம்பல் தீவிலிருந்து சுமார் 250 பெண்கள் திருகோணமலை நகருக்கு புகலிடம் தேடி ஓடி வந்துள்ளனர்.

திருகோணமலைப் பகுதியில் இராணுவத்தினர் தேடுதல் வேட்டையெனும் பெயரில் அப்பாவி மக்களை விமானம் மூலம் தாக்கி கிராமங்களை நாசப்படுத்தி வருகின்றனர்.

அக்-5 சந்தேகத்தின் பெயரில், இராணுவத்தினரால் விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தமிழர்களுக்கு சிறைகளில் மோசமான முறையில் சித்ரவதை தொடர்கின்றது.

அக்-6 1987 ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் முதல் தமிழ் ஈழம் தனக்கென்று தனிகுபாய் நோட்டுக்களை அச்சடிக்கும் என்று யாழ்ப்பாண நகரில் செவ்வாயன்று கவரொட்டிகள் ஒட்டப் பட்டிருந்தன.

அக்-8 சாம்பல் தீவில் இலங்கை இராணுவத்தினர் நடத்திவரும் அக்கிரமம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. சாம்பல்தீவுப் பகுதியிலுள்ள பெண்களை ராணுவத்தினர் பலவந்தமாக அழைத்துச் சென்று, அங்குள்ள ஒரு தேவாலயத்தில் அடைத்து வைத்துள்ளனர்.

அக்-10 போராளிகளை எதிர்க்க இலங்கைக்கு அமெரிக்க உதவி, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் பெரும்விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய இந்த முடிவு பற்றி அமெரிக்க நாடாளுமன்றத்துக்கு அதன் வெளியுறவு அமைச்சகம் செப்டம்பர் 29த் தேதியிட்ட ஒரு குறிப்பு மூலம் தெரிவித்துள்ளது.

அக்-12 யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவத்தினர் ஞாயிற்று பிரங்கியால் சுட்டத்தில் ஒருவர் மாண்டார். 6 பேர் காயமடைந்தனர்.

அக்-13 இலங்கையின் வடபகுதியில் மன்றர், வவுனியா மாவட்டங்களில் தமிழ்ப்போராளிகளுக்கும், அரசுத்துருப்புகளுக்குமிடையே கடும் சண்டை நடந்ததையடுத்து, அப்பகுதிகளில் திங்களன்று 24 மணிதேர ஊரடங்கு அமுலாக் கப்பட்டது.

அக்-17 மடு என்னுமிடத்தில் ரேமன் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தை பாதுகாப்புப்படை யினர் குழ்ந்து கொண்டனர். அங்கு 3000 அகதிகள் தஞ்சம் அடைந்துள்ளனர். அங்கு

உள்ளேயும் சரி, வெளியேயும் சரி தமிழ்ப் போராளிகள் இல்லையென தேவாலய ஆராதகர் மறுக்கவே பாதுகாப்புப் படையினர் நடவடிக்கை எடுப்பதை கைவிட்டனர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், வியாழனன்று காலை வாழைச்சேனை எனுமிடத்தில் திலக்கண்ணி வெடி ஒன்று வெடித்ததில் ஏழு (7) பேரளவில் அதிரடிப்படையினர் காயமடைந்தனர்.

அக்-18 ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின், மக்கள் விடுதலைப் படையினர் தாக்குதலால் வவுனியா மாவட்டத்தில் திறக்கப் படவிருந்த இராணுவ முகாம் மூடப்பட்டது.

அக்-19 மட்டக்களப்பில் விவசாயிகள் இன்று ஆட்சேபக் கூட்டம் நடத்தினர். விவசாயப் பணிகளை ராணுவத்தினர் தடுப்பதாக அவர்கள் புகார் கூறினர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் கண்டவாடியில் கணனிலெடி வெடித்ததையடுத்து நடந்த மோதலில் ஒரு சிப்பாய் கொல்லப்பட்டதாகவும், 6 போராளிகள் இறந்ததாகவும் அதிகாரபூர்வ தகவல் கூறுகிறது.

அக்-20 மட்டக்களப்பு மாவட்டம் வாகரை என்னுமிடத்தில் இரண்டு பெண்கள் மற்றும் ஒரு சிறுவன் உட்பட, குறைந்தபட்சம் 12 தமிழர்களை ராணுவத்தினர் சுட்டுக்கொன்றுவிட்டு அவர்களை கடலில் தூக்கி எறிந்துள்ளனர். கடலிலிருந்து 12 தமிழர்களின் சடலங்களும் மீட்கப்பட்டன.

இன்னும் பல கிராமவாசிகளை காணவில்லை. இந்த படுகொலையை ஆட்சேபித்து வாகரையிலும், அருகிலுள்ள பகுதிகளிலும் இன்று ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. அனைத்து கல்வி நிறுவனங்களும், அலுவலகங்களும் மூடப் பட்டிருந்தன.

அக்-21 மட்டக்களப்பு மாவட்டம் களுவாஞ்சிக்குடி கிராமத்தில் இராணுவத்தினர் திங்களன்று வீடுவீடாகச் சோதனை நடத்தி சுமார் 300 தமிழர்களை களுவாஞ்சிக்குடியிலுள்ள இராணுவ முகாமுக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளனர்.

கல்லறை என்ற இடத்தில் சனியன்று சுப்ரமணியம் என்பவரின் வீட்டில் ராணுவத்தினர் புகுந்து அவரது மனைவி, குழந்தை கண்ணொ திரிலேயே அவரை சுட்டுக் கொன்றதோடு மனைவியையும், குழந்தையையும் இழுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

□